

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

JULIJ - AUGUST 2017
ŠTEVILKA - NUMBER 4
LETO - YEAR 66

Presveta Devica Marija!
Ti si Jezusova mati: Ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in z njim pod križem trpela.
Ti si tudi naša Mati: Tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.

Tebi izročamo sami sebe,
da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.
Tebi izročamo naše družine,
da bi bile odprte za življenje
in bi mladim odkrivale duhovne vrednote.

Tebi izročamo Cerkev
na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju
gradila edinost.
Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere
in krščanskega izročila.
Tebi izročamo naše rojake po svetu,
da bi ostali zvesti Bogu
in svoji domovini.

Tebi, naša Mati,
se danes vsi skupaj posvetimo.

Sprejmi nas v svoje varstvo
in nas izroči svojemu Sinu Jezusu,
našemu Odrešeniku,
ki živi in kraljuje vekomaj. Amen.

Del mozaika v kapeli Apostolske nunciature
v Ljubljani. Delo skupine p. Marka Rupnika DJ.

Praznično sredi leta

Veliko lepih dogodkov in praznovanj smo imeli sredi letošnjega leta in vsaj nekaj tega ,ohranjamo' v spominu zapisov v tej številki Misli, ki je pred Vami.

Lepe so bile telovske procesije v Adelaidi, Sydneyu in Melbournu, srebrna maša patra Viljema Lovšeta v Kew. Praznično je bilo v nedeljo, 25. junija 2017, na dan državnosti naše domovine Slovenije, tako doma kot tudi po svetu. V središču Melbournu na osrednjem trgu Federation Square so prvič zaplapolale slovenske zastave. Darovali smo svete maše za domovino in za naša občestva. Slovensko društvo Sydney in Slovenski klub Adelaide sta tisto nedeljo slovesno obhajala 60. obletnico svojega delovanja. Na Sveti Gori pri Gorici pa so tisto nedeljo slovesno praznovali 300. obletnico kronanja milostne podobe Svetogorske Kraljice. Dva tedna pozneje smo se tam zbrali tudi romarji iz Avstralije skupaj z nadškofom iz Melbournu in škofom iz Bendiga ter upokojenim koprskim škofom msgr. Metodrom Pirihom. O tem obisku in romanju po Sloveniji obširno poročamo.

Praznik apostola Petra in Pavla, 29. junij, je vsako leto dan posvečenj novih duhovnikov. Letos so bili za vso Slovenijo posvečeni ta dan le trije duhovniki, eden še koncem julija in eden bo še v septembru – skupaj torej pet, najmanj v zadnjih 70 letih. Vabljeni smo, da se večkrat spomnimo Jezusovih besed: »Žetev je velika, delavcev pa malo. Prosite Gospoda žetve, naj pošlje delavce na svojo žetev« (Lk 10,2). Je bilo pa letos v juliju veliko praznovanj duhovniških jubileantov. Med njimi je tudi naš dragi pater Valerijan Jenko OFM OAM, ki je v domači župniji sv. Frančiška Asiškega v Šiški v Ljubljani v nedeljo, 16. julija 2017, obhajal diamantno mašo. Tudi rojaki iz Avstralije smo mu spleтали duhovni šopek.

V začetku julija je vsako leto v Sloveniji srečanje rojakov iz sveta - Dobrodošli doma! Letos je to bilo v Murski Soboti, Rakičan v Prekmurju od 7. do 9. julija. Pripravili so polno raznih dogodkov in praznovanj. Ekumensko bogoslužje za Slovence doma, v zamejstvu in po svetu sta vodila v stolnici v Murski Soboti škof za Slovence po svetu dr. Peter Štumpf in evangeličanski škof Geza Filo, pri bogoslužju je sodeloval pevski zbor Encijan iz Pule. V parlamentu v Ljubljani je bilo 17. vseslovensko srečanje v četrtek, 6. julija 2017, z naslovom Slovenec sem. Med drugim so izpostavili položaj mladih, ki odhajajo v tujino in pomen njihovega sodelovanja pri aktivnostih Slovencev v tujini. Iz Avstralije je na njem spregovorila Draga Gelt OAM, ki je imela že 14. junija tudi svoj nastop pri Slovenski izseljenski matici. Pogovor z naslovom Vse njene poti je vodila Helena Janežič, njene pesmi pa sta brala Jasmina Ilić in Boris Rifl.

Že dvajset let pa je minilo od smrti patra Bazilija A. Valentina OFM MBE v Melbournu (+26. julij 1997), tri leta od smrti p. Janeza in 32 let od smrti p. Inocenca Ferjana. Lenti Lenko OAM je napisal lep 'Memento', spomin na patra Bazilija in ga objavljamo v angleščini, tako, kakor ga je napisal in ga je doživljal kot mlad fant.

Ne ustavljamo se pa samo pri preteklosti, ampak boste lahko brali tudi o dogodkih in praznovanjih, ki so pred nami: veliki šmaren in obnove posvetitve slovenskega naroda Materi Božji, maše narodov, očetovski dan, romanje v Marijino dolino – Marian Valley, Slomškova nedelja, rožnovenski mesec oktober... Marsikaj je še pred nami. Prihodnje leto bodo naše cerkve obhajale jubileje: zlati jubilej (50 let) v Melbournu - Kew; 45 let v Sydneyu – Merrylands; 35 let v Adelaidi – West Hindmarsh in v Wollongongu – Figtree. A o vsem tem več prihodnjič. Danes Vam želim še naprej prijeten dan tudi v naši družbi z novimi Mislimi. Bog živi!

pater Ciril

P. VALERIJAN JENKO OFM OAM - DIAMANTNI MAŠNIK

V nedeljo, 16. julija 2017, je v domači župnijski cerkvi sv. Frančiška Asiškega v Ljubljani v Šiški obhajal 65 let duhovništva pater Valerijan Jenko OFM OAM. S slovesno sveto mašo smo se Bogu zahvalili za dar njegovega duhovniškega in redovniškega služenja. Pater Valerijan pa je nam vsem podelil svoj diamantni mašniški blagoslov.

Somaševanje je vodil in pridigal pater Ciril A. Božič, ki je deloval skupaj s p. Valerijanom v Merrylandsu od leta 1982 do 1992. Ob patru Valerijanu so bili zbrani domači patri iz Šiške, gvardijan p. Silvin Krajnc, župnik p. Gregor Kos, gvardijan iz Centra p. Ambrož Mušič, p. Marko Prpa, p. Zdravko Jakop, srebrnomašnik p. dr. Miran Špelič iz Bežigrada, misijonarja p. Hugo Delčnjak in p. Stanko Rozman, diakon g. Rus. Na koru je prepeval župnijski zbor, v katerem sodeluje tudi s. Francka Žizek, ki je tudi delovala v Sydneyu. Slovesnosti so se udeležili sorodniki p. Valerijana, župljani ter tudi kar nekaj rojakov iz Avstralije in nekaj teh, ki sedaj živijo v Sloveniji in so desetletja preživeli v Avstraliji in jim je bil p. Valerijan duhovni oče. Obudili smo prelepe spomine na delo in življenje diamantnega slavljenca, ki je pustil svoje ustvarjalne sile in moči v Avstraliji. Iz njegovega Merrylandsa sta patru prinesla pozdrave in voščila Klara in Ivan Brcar v lepem voščilu, ki so ga podpisali mnogi rojaki, ki se še vedno redno zbirajo pri sv. Rafaelu skupaj s patrom Darkom. Slovesnosti se je udeležil tudi častni konzul RS za New South Wales, g. Anthony Tomažin z družino, in g. Florjan Auser, član Sveta Vlade RS za Slovence

v zamejstvu in po svetu ter direktor Slovenia Media House iz Sydneya, ki je pripravil čestitko. Oba, g. Tomažin in g. Auser, sta velika prijatelja p. Valerijana. Pozdravno in zahvalno pismo v imenu avstralskih frančiškanov je napisal bivši provincial p. Paul Smith, ki je bil pred tem skoraj teden dni na svojem prvem obisku v Sloveniji. Patru Valerijanu mu ga je izročil p. Ciril. Pred sklepom svete maše je v imenu vseh sorodnikov lepo spregovorila stricu Jožu – patru Valerijanu - njegova nečakinja Anjolka. Po maši se je vila procesija k patru, saj ga je vsak hotel osebno srečati in pozdraviti. Pater je bil izredno dobro razpoložen in v 'dobri formi', saj je, kot je povedal njegov gvardijan p. Ambrož, nabiral energijo za to slovesnost kar nekaj časa. Po mnogih rokovanjih se je prileglo praznično kosilo v župnijski dvorani.

Ivan in Klara Brcar,
p. Valerijan in gvardijan p. Ambrož Mušič.

VOŠČILO NEČAKINJE ANJOLKE STRICU PATRU VALERIJANU

Dragi diamantni mašnik, pater Valerijan, Joža, kot mu rečemo domači, dragi njegovi sobratje frančiškani, sestre redovnice, dragi sorodniki, prijatelji, dragi Šiškarji!

Zakaj smo se danes zbrali prav tu v Šiški? Zato, ker je bila to želja našega današnjega slavljenca. Gotovo. Prav tu, v Šiški, se je pred malo več kot 91 leti začela njegova življenjska pot in prav tu je v Jenkovi družini, ob mami Katarini in očetu Jerneju, ob bratih in sestrah že kot otrok v ministrantski službi začutil v svojem preprostem deškem srcu klic Njega, ki ga je ob globoko verni mami Katarini že klical Oče v vsakdanji molitvi. Ni se oziral nazaj, ni iskal zavetja in materinega krila in se podal na sicer težko, a gotovo pot, ki ga je v dneh vojne vihre peljala preko Vetrinja, v Italijo in najprej v Ameriko, kjer je 18. maja 1952 ob nadomestni materi in nadomestnem očetu prvič kot novomašnik stopil pred oltar in zapel Gospodu: "Tukaj sem!" Prav tisti dan so njegovi starši, brat in sestre šli skupaj peš na Rožnik in bili v duhu in molitvi skupaj s svojim sinom in bratom pri novi maši. Ni slučaj, da ga je letos 18. maja p. Ambrož, ki sinovsko skrbi zanj pri frančiškanih na Tromostovju, peljal na Rožnik, kjer so prav na dan nove maše po 65. letih spet ponovili to slovesnost, ki ima sedaj lesk diamanta.

Veliko dogodkov bi še lahko navedla iz bogatega, pretresljivega in vendar lepega duhovniškega življenja. Veliko smo o njem že slišali tudi od patra Cirila. Predvsem bi rada izrekla danes zahvalo Bogu za dar življenja, za starše, za pristno, preprosto

in življenjsko vero, ki je izrekla DA življenju in pripravljala rodovitno zemljo, da se je v njej lahko rodil, rasel in razvil duhovniški poklic.

Duhovniški poklic je dar, ki je izmoljen, mora pa biti negovan in zanj je potrebno veliko veselja, neuklonljive volje, ponižnosti, skromnosti in tihe pokorščine. Vse to smo danes položili na oltar in skupaj z molitvami izrekamo zahvalo za teh 65 let duhovništva. Darovano je bilo več kot 24000 svetih maš in prevoženih na tisoče kilometrov v daljni Avstraliji, kjer je kot misijonar služil ljudem in bil pogosto prevajalec, reševalec iz zaporov, delivec zakramentov, spremljal umirajoče in bil opora ljudem v stiski. Neločljivo je torej povezan tudi z našimi rojaki v Avstraliji.

Zadnja leta preživljaš Joža svojo jesen življenja pri Frančiškanih na Tromostovju, kjer sobratje lepo skrbijo zate, zato naj se danes zahvalim tudi njim, še posebej p. Ambrožu, ki res poskrbi, da Ti polepša dneve, ki niso več tako polni dela duhovnika, so pa polni molitve in tudi veselja, ko Te popelje kam, kjer se Tvoje srce še vedno po Frančiškovo razveseli.

Dragi Joža, ob Tvojem diamantnem jubileju, 65 let duhovništva, izrekam hvaležnost in veselje tudi Tebi, da si vztrajno in z v Boga vdanostjo hodil po Poti Resnice in Življenja in s tem pričeval za lepoto in veličino duhovniškega poklica.

Bog naj Ti nakloni še dovolj milosti, da spremeniš to, kar lahko spremeniš in sprejmeš to, česar ne moreš spremeniti, predvsem pa modrost, da razlikuješ med tem.

Vse najboljše in Bog Te živi in naj se diamant še dolgo lesketa v luči Božje Ljubezni.

V imenu vseh sorodnikov, nečakinja Anjolka.

Pater Boštjan Horvat OFM na obisku v Avstraliji

Pater Boštjan Horvat, rojen 16. aprila 1977, prihaja iz župnije Beltinci v Prekmurju. Frančiškanom se je pridružil v letu, ko so obhajali 800-letnico reda. Po postulatatu na Viču v Ljubljani in noviciatu na Sveti Gori pri Novi Gorici je prišel v samostan na Tromostovje v Ljubljani, kjer je kot bogoslovec dokončal študij teologije. V cerkvi Marijinega oznanjenja na Tromostovju je izpovedal slovesne zaobljube 4. oktobra 2015, v diakona je bil posvečen 25. oktobra 2015 v rojstni župniji Beltinci, v duhovnika pa je bil posvečen 29. junija 2016 v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani. Novo mašo je obhajal v domači župniji sv. Ladislava, 10. julija 2016. Za novomašno geslo si je izbral psalmistove besede: »Veselite se v Gospodu, radujte se, pravični, vriskajte vsi, ki ste iskreni v srcu« (Ps 32, 11).

Moj prvi obisk v Avstraliji julija 2017 je poln lepih spominov na srečanja s patri, sorodniki in rojaki. Moji sobratje frančiškani, ki med izseljenci v Avstraliji predano delujejo že desetletja, so me lepo sprejeli in mi predstavili svoj apostolat. Občudujem gorečnost in vsestransko požrtvovalnost p. Cirila Božiča, p. Darka Žnidaršiča in p. Davida Šrumpfa. V svoje pastoralno delo so pritegnili tudi

laične sodelavce; tako je laiška misijonarka Marija Anžič v Melbournu nepogrešljiva, saj se nenehno razdaja ljudem, ki so potrebni kakršnekoli pomoči.

Navdušen sem bil nad rojaki, ki so še desetletja po odhodu iz domovine ohranili katoliško vero, slovenski jezik in domače običaje. Radi so mi pripovedovali o svojih življenjskih preizkušnjah

in me s tem bogatili. Številni so me povabili na svoje domove, kjer sem se srečal tudi z njihovimi najmlajšimi. Še posebej sem bil vesel srečanja s sorodniki Angele in Štefana Trstenjak v Sydneyju, ki živita tam že od leta 1957. Včasih nisem niti vedel, ali sem v Prekmurju ali v Sydneyju, kajti tam biva ogromno Prekmurcev; izredno veliko jih je tudi v Melbournu, v Canberri, Wollongongu in drugih krajih.

Avstralijo, deželo pod Južnim križem, sem doživel kot sončno in sproščeno, nasmejeno. Celina, ki ji ni para! Narava navduši obiskovalca z edinstveno odprtostjo in veselim pogledom na življenje. V treh tednih sem spoznal, da je Avstralija več kot le oddaljena, z morjem obdana celina. Svoje skrivnosti namreč v polnosti razkrije šele, ko jo človek osebno doživi.

Kako je pater Boštjan postal redovnik in duhovnik - pričevanje

Srečanje s frančiškani je radikalno spremenilo moje življenje. Za to sem potreboval čas, morda celo preveč časa. Vesel pa sem, da sem na tej poti iskanja bil povezan z družino, ki me je podpirala in mi stala ob strani.

Po končanem študiju javne uprave in managementa sem se zaposlil na Univerzi v Ljubljani. Ko sem mislil, da sem s samim seboj in Jezusom vse uredil, da si bom lahko ustvaril družino, me je, če lahko tako rečem, »obiskal sv. Frančišek«, ki mi je »odpeljal« avto in s tem vse moje premoženje ter mi življenje obrnil dobesedno »na glavo«. To se je zgodilo na praznik Marije Pomagaj, 24. maja 2006, ko je papež Benedikt XVI. imenoval rojaka Petra

Štumpfa za škofa. Novica me je tako razveselila, da sem se ves dan trudil, da bi mu čestital prek telefona, pa mi ni uspelo, ker je bil telefon zaseden. Zato sem mu napisal čestitko, se odpeljal na pošto, zaustavil prižgan avto in v naglici stekel do poštnega nabiralnika. V tem pa se je nekdo usedel v moj avto in pobegnil. V tistem trenutku nisem mogel verjeti, da se mi je to zgodilo. Dobesedno se mi je stemnilo pred očmi. In po tem dogodku so se mi začela zastavljati vprašanja: kdo sem, kje sem in kam grem? Vera v Boga mi je pri iskanju odgovorov največ pomagala. Seveda pa ni šlo brez družine, ki je bila moje »malo semenišče« vse do odločitve za vstop k frančiškanom. V družini sem bil vedno sprejet, še posebej pa sem to sprejetost čutil v tistem trenutku, ko sem bil »na križišču« svojega življenja, saj sem se z domačimi lahko o vsem pogovarjal. Še več kot to pa mi je pomenila molitev družine za modro odločitev. Na poti iskanja pa ne bi šlo tudi brez duhovnega spremljanja duhovnika. Kot bistveno pa zdaj prepoznavam to, da sem se v najtežjih trenutkih v resnici zmožem odpreti Bogu in Mariji, ki jo doživljam kot duhovno mamo.

Ko zdaj gledam nazaj z neko časovno razdaljo, sem prepričan, da je bila kraja avta poseben klic Boga, da se razlastim vsega, česar sem se oklepal in načrtoval, ter povabilo, naj stopim na pot duhovništva in redovništva v Frančiškovem duhu. Bog je seveda na nekoliko nenavaden način pokazal, da me ima zelo rad in da želi, da se ves podarim Njemu, ker je to zame najboljša možna opcija za vse življenje. Tako kot se je sv. Frančišek odpovedal slavni viteški in uspešni trgovski karieri, sem se tudi sam odpovedal karieri, ki sem jo imel

pred seboj, saj sem tako kot sv. Frančišek spoznal, da me najbolj osrečuje to, da živim bratsko življenje. To odločitev sem bil pa sposoben narediti, ker sem si dovolil na veliko sanjati in ker sem v srcu čutil željo biti predvsem blizu Jezusu, biti v odnosu z Njim, biti z Njim na poti in biti Njegov učenec. In seveda zato, ker sem čutil, da bom kot redovnik lahko vse življenje v službi Bogu, Cerkvi in ljudem na najbolj pristen način.

PREDSEDNIŠKE VOLITVE

Predsednik državnega zbora je sredi avgusta podpisal odlok o razpisu predsedniških volitev, ki bodo 22. oktobra 2017 in določil, da 21. avgusta začnejo teči roki za volilna opravila. To pomeni, da od takrat volivci lahko podprejo posameznega kandidata, mogoče pa bo tudi že vlaganje kandidatur. Te morajo biti vložene najpozneje do 27. septembra. Kandidate lahko predlagajo poslanci, politične stranke in volivci. Volitve so potrebne, ker se izteka mandat aktualnemu predsedniku Borutu Pahorju, ki državo vodi od 23. decembra 2012. Pahor se bo potegoval za nov mandat. Čeprav namerava nastopiti kot neodvisen kandidat, ga bo gotovo podprla stranka SD, ki jo je vrsto let vodil. Vstop v tekmo je napovedala tudi predsednica NSi Ljudmila Novak. Takrat je povedala: „Predstavljam si, da mora biti predsednik republike nekdo, ki je odločen, ki ima vizijo Slovenije, ki opozarja na probleme, na stanje v družbi, ko je to potrebno, ki zna jasno zavzeti stališča in tudi odločno pove, kaj je prav in je varuh kompasa oziroma smeri, v katero mora iti Slovenija.“ Kandidaturo je napovedalo še več znanih in manj znanih obrazov. Med njimi sta veleposlanik v Makedoniji Milan Jazbec in kamniški župan Marjan Šarec. Pred meseci so napovedovali, da bo kandidiral tudi Brglez, a je zdaj povedal, da ne namerava kandidirati. Je pa dejal, da Slovenija potrebuje predsednico ali predsednika z odlikami, kot so pogum, načelnost, iskrenost, poštenost in odprtost. Tokratne predsedniške volitve bodo šeste v zgodovini samostojne Slovenije. V večini primerov je bil za izvolitev predsednika potreben drugi krog.

DRUGI TIR DIVAČA - KOPER NA REFERENDUM

V Sloveniji bo 24. septembra potekal referendum o zakonu o drugem tiru. Tako je sklenila poslanska večina v državnem zboru. Predlogu so nasprotovale vse opozicijske stranke, ki so menile, da bi moral biti referendum izveden na isti dan kot predsedniške volitve. S tem bi prihranili nekaj denarja za druge projekte. Vladna stran sicer upa, da podpornikom referendumu na bo uspelo privabiti na volišča dovolj ljudi, da bi zavrnilo zakon; v primeru, da bi o tem odločali sočasno s predsedniškimi volitvami, pa se njihovi načrti morda ne bi izšli. V opoziciji sicer nasprotujejo vladnemu zakonu, saj je iz njega razvidno, da projekt vodi politika, namesto, da bi se s tem ukvarjala stroka.

ARBITRAŽA O SLOVENSKO-HRVAŠKI MEJI

Arbitražno sodišče v Haagu je po sedmih letih in pol začrtalo državno mejo med Slovenijo in Hrvaško. Državi sta se že pred tem strinjali s približno devetdesetimi odstotki meje, zato je sodišče odločalo le o spornih delih. Razsodbo, ki je napisana na 380 straneh, je objavilo 29. junija 2017. Iz nje sledi, da ima Sloveniji tri četrtnine Piranskega zaliva in koridor do odprtega morja. Naša država je sicer želela neposreden stik z odprtim morjem, ki pa ga ni dobila. Gre za nekaj služnostni koridor čez še vedno pravno gledano hrvaško morje do mednarodnih voda. V njem imajo vse države pravico do nemotene plovbe, preleta in polaganja cevi ali kablov. Na kopnem je sodišče v veliki meri sledilo razmejitvi po mejah katastrskih občin. Tako gre meja v Istri po reki Dragonji in se konča na sredini kanala Sv. Odorika. To pomeni, da so trije zaselki na levem bregu Dragonje ostali na Hrvaškem, vključno s hišo Joška Jorasa. Meja ob Muri ni na reki, ampak je določena po katastru, zato nekateri opozarjajo, da bo upravljanje z nasipi in rokavi ponekod oteženo. Izjema je naselje Brezovec oziroma Mirišče, ki je pripadlo Sloveniji. Na območju Podturn-Pince in Novakovec-Pince meja sledi katastrski meji, v Murskem Središču in Peklenici pa poteka po sredini reke Mure. Na Trdinovem vrhu so katastrske meje skladne z državnimi mejami. Tako Trdinov vrh, kjer je vojaški objekt pod nadzorom slovenske vojske, pripada Hrvaški. Kraj Drage v Beli Krajini ostaja del Slovenije, medtem ko meja na območju Brezovice pri Metliki, kjer je kataster dobesedno razdrobljen, ostaja taka, kot je. Arbitražno sodišče je priznalo, da gre lahko za neživiljenjsko situacijo, zato se naj državi dogovorita, kako in kaj. Sedem Tomšičevih gozdnih parcel v Leskovi dolini v katastrski občini Snežnik je pripadlo Sloveniji. To so le nekatere odločitve, ki jih je sprejelo arbitražno sodišče. Državi morata v šestih mesecih po sprejetju razsodbe ukreniti vse potrebno za njeno izvajanje, vključno s spremembo nacionalne zakonodaje, če je to potrebno. V besedilu razsodbe je tudi stavek, da je ta zavezujoča za obe strani, a le v

primeru, če oziroma dokler se strani ne dogovorita drugače. Hrvaška, ki je poleti 2015 zaradi afere s prisluhi slovenskemu arbitru in agentki odstopila od arbitraže, sicer vztraja, da razsodbe ne bo spoštovala. Predsednik slovenske vlade Miro Cerar pa je med drugim dejal: „Odločbo arbitražnega razsodišča je treba spoštovati, zato se bom kot predsednik vlade zavzel, da jo enotno sprejmemo, kljub temu, da se zavedam, da vsa pričakovanja Slovenije v zvezi s sodbo niso bila v celoti izpolnjena.“ Na razsodbo se je odzvala tudi Komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci. Predsednik, ljubljanski nadškof Stanislav Zore, je povedal: „Vse odločitve arbitražnega sodišča gotovo ne ustrezajo našim pričakovanjem, vendar jih moramo sprejeti in spoštovati“. K temu je komisija pozvala tudi slovensko in hrvaško vlado. Slovenska stran je oblikovala posebno skupino, ki pripravlja vse potrebno za uresničitev arbitraže, Hrvati pa vztrajajo, da je ta za njih nična, saj so izstopili iz pogajanj. Mednarodna skupnost medtem poudarja, da je razsodba zavezujoča za obe strani.

LETOŠNJI NOVOMAŠNIKI

Na praznik apostolov Petra in Pavla, 29. junija 2017, sta bila v ljubljanski stolnici v duhovnika posvečena Tine Povirk iz Ihana in kapucin brat Luka Modic z Blok. Na Sveti Gori je mašniško posvečenje prejel Gabriel Kavčič iz župnije Ledine nad Idrijo. Nove maše so imeli v nedeljo, 2. julija v domačih župnijah. Mesec dni pozneje, 29. julija, je bil na Igu pri Ljubljani posvečen še salezijanec Matild Domič. V septembru bo zakrament mašništva prejel še grkokatoliški novomašnik Uroš Pavkovič iz Leskovca pri Krškem. Število novomašnikov nikoli po letu 1945 ni bilo tako skromno, zato so škofje na posvečenjih povabili k molitvi za nove duhovne poklice.

ROJAKI PRI VIŠARSKI MARIJI

Prvo nedeljo v avgustu so se rojaki iz matične, zamejske in izseljenske Slovenije znova zbrali v romarski cerkvi Matere Božje na Svetih Višarjah. Romanje treh Slovenij v sodelovanju z Zvezo slovenskih izseljenskih duhovnikov vsako leto organizira Rafaelova družba. Uvod v tokratno srečanje je bilo predavanje pravnika in politologa Andreja Finka o upanju za Slovenijo: Kaj moramo storiti za upanja polno prihodnost? Po njegovih besedah je to na prvem mestu skrb za svojo notranjost, za čim višjo raven naših kreposti. „Premostiti moramo travmo, ki nas je zadela.

Vstati moramo iz mrtvila, ki nam ga je pustila doba enoumne brezizhodnosti ... Na novo je treba povezati preteklost s sedanostjo, ki je uprta v prihodnost ... Predvsem ne tarnajmo, da se ne da nič napraviti ...“ Vrednote, ki temeljijo na krščanstvu, so pravo upanje za Slovenijo. Sveto mašo je tokrat ob somaševanju izseljeniških duhovnikov daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore. Zbranim je priporočil, naj vero in slovensko istovetnost živijo tam, kamor jih je v življenju postavila Božja previdnost. „Povsod moramo živeti iz istih korenin ter se pustiti bogatiti drugim!“

SLOVESNOST PRI RUSKI KAPELICI

Pred koncem julija je bila pri Ruski kapelici pod Vršičem, postavljeni v spomin na ruske vojake, ki jih je spomladi 1916 med gradnjo ceste čez Vršič zasul plaz, tradicionalna spominska slovesnost. Ob tej priložnosti se je v Sloveniji mudila ruska delegacija pod vodstvom metropolita Pavla in v spremstvu Prazničnega zbora patriarške cerkve Gospodovega razglašanja iz Moskve. Slednji je med drugim pripravil koncert ruskih duhovnih pesmi v cerkvi Marijinega oznanjenja v Ljubljani in večer pred spominsko slovesnostjo v župnijski cerkvi v Kranjski Gori. Temu koncertu je sledila sveta maša s pravoslavno molitvijo za vse žrtve snežnega plazu. Maševal je predsednik Slovenskega ekumenskega sveta škof Stanislav Lipovšek. Slednji vsakoletno srečanje pri Ruski kapelici vidi kot luč, ki oživilja temeljno razsežnost našega krščanskega življenja, to je življenja v medsebojnem miru, edinosti in razumevanju. Tudi predsednik Slovenske škofovske konference nadškof Stanislav Zore, ki je sprejel delegacijo, meni, da bo spominski dogodek ob ruski kapelici še en kamenček v mozaiku povezovanja med narodi in Cerkvami ter da to prinaša svetu evangelijsko sporočilo sožitja in sodelovanja, ki temelji na spoštovanju.

PETROV DOM

Koprski škofije je dobila novo hišo, v kateri bodo svoj dom dobili bolni in ostareli duhovniki. Dan pred godom sv. Petra jo je v Šempetru pri Gorici blagoslovil in odprl škof Jurij Bizjak. Ta kraj so izbrali zato, ker je pred leti v njem že deloval podoben dom, v bližini pa je tudi bolnišnica. Petrov dom za ostarele in bolne duhovnike so začeli graditi lani poleti, ime pa je dobil po zavetniku kraja in župnijske cerkve. Škof Bizjak je pri blagoslovu dejal, da je Petrov dom izraz složnosti primorskih vernikov, saj se je v projekt vključilo veliko primorskih podjetij, duhovnikov in

vernikov. Sredstva za gradnjo so pridobili s prodajo Habašijevega duhovniškega doma, treh hiš in stanovanja v bližini, pomemben delež pa so prispevali tudi koprška škofija, Škofovska konferenca ZDA, duhovniki, verniki in razni dobrotniki.

PRIZNANJE ZAVODU SV. STANISLAVA

Predsednik države Borut Pahor je Zavodu sv. Stanislava ob 25-letnici delovanja izročil srebrni red za zasluge za nadaljevanje dolge in uspešne izobraževalne tradicije. Udeležil pa se je tudi proslave ob dnevu državnosti in zaključku pouka na Škofijski klasični gimnaziji. Direktor zavoda Roman Globokar je ob tej priložnosti povedal, da so odlikovanja zelo veseli in počaščeni, da so ga prejeli. Odlikovanje je namreč po njegovih besedah odraz tega, da se je v širši družbi opazilo njihovo delo in izvajanje številnih dejavnosti na področju šolstva, kulture in umetnosti. Kot je dodal, bodo še naprej dejavno oblikovali in bogatili slovenski šolski in kulturni prostor s svojimi idejami, ustvarjalnostjo in inovativnostjo ter tako prispevali k skupnemu dobremu. Ob tem pa tudi k dobri vzgoji otrok in mladine. Trenutno je v zavodu približno 1500 otrok in mladih, ki so vključeni v različne enote od vrtca, osnovne šole in gimnazije do dijaškega in študentskega doma ter glasbene šole.

UMRLA VESELKA ŠORLI PUC

Le nekaj dni po 68. rojstnem dnevu je prag večnosti prestopila slikarka in pisateljica Veselka Šorli Puc, rojena 3. avgusta 1949 v Kranju. Na Akademiji za likovno umetnost je pri Gabrijelu Stupici študirala slikarstvo in se izpopolnjevala pri Janezu Berniku. Pri slikanju je pogosto uporabljala tehniko akvarela in klasične tempere, v zadnjih desetletjih pa se je uveljavila z barvnimi vitraži. V cerkvah in kapelah po Sloveniji in tudi drugod jih najdemo več kot 150. Detajl njenega vitraža „Marija z Detetom“ iz bovške cerkve Device Marije v Polju je bil leta 1992 natisnjen na eni od prvih dveh slovenskih božičnih poštih znamk. Veselka Šorli Puc je bila tudi pisateljica in publicistka: pri tržaški založbi Mladika je izšel njen literarni prvenec Zgodbe z repom in glavo, pri celjski Mohorjevi družbi pa Ure pasjih dni. Prispevke s področja umetnosti je objavljala v katoliških revijah in časopisih.

POSLOVIL SE JE VILKO OVSENIK

Dobri dve leti za Slavkom Avsenikom se je poslovil še njegov brat Vilko Ovsenik. Bila sta srce in duša narodno-zabavnega Ansambla bratov Avsenik. Medtem ko je Slavko ustvarjal melodije, je bil Vilko največkrat soavtor in aranžer več kot tisoč skladb, oziroma celotnega repertoarja slavnega ansambla. Vilko, ki je po očetovi želji ohranil stari družinski priimek Ovsenik, je bil starejši od brata Slavka, rojen 9. novembra 1928 v Begunjah. Z glasbo se je, tako kot drugi bratje in sestre, srečal v domači družini. Tudi kot gimnazijec se je ves čas ukvarjal z njo. Zatem je v Ljubljani študiral pravo. Leta 1961 pa je diplomiral na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V začetni zasedbi ansambla je igral klarinet. Med leti 1948 in 1963 je bil zaposlen na Radiu Ljubljana. Igral je v Plesnem orkestru RTV Ljubljana pod dirigentsko palico Bojana Adamiča. Včasih je igral tudi saksofon. Igral je še v Slovenski filharmoniji. Tri desetletja je vodil glasbeni program založbe Helidon. Po bratovih melodijah je za Ansambel bratov Avsenik priredil več kot 700 valčkov in polk z izvirnim zvokom. Nekatere skladbe, zlasti vokalno-instrumentalne, so ponarodele, med njimi Tam, kjer murke cveto, Na Robleku, Najlepše je doma in Na Golici.

25 LET DRUŠTVA SLOVENIJA V SVETU

Prostovoljno združenje Izseljensko društvo Slovenija v svetu praznuje 25-letnico delovanja. Ustanovljeno je bilo sicer že leta 1991, registrirano pa naslednje leto na pobudo v tujini rojenih potomcev slovenskih izseljencev, ki so se ob osamosvojitvi preselili v Slovenijo ter drugih rojakov iz domovine. Društvo si od začetka prizadeva pomagati Slovincem po svetu, da bi se z veseljem zavedali svojih korenin, cenili svoj jezik in slovenske navade, da bi ponosno čutili svoje slovenstvo. Posveča se raziskovanju izseljenske problematike in pomaga pri vračanju rojakov v matično domovino. Jubilej je praznovalo v začetku julija v sklopu 24. tabora Slovencev po svetu v Zavodu sv. Stanislava. Sestavni del praznovanje je bila okrogla miza na temo „Spoznal sem Slovence po svetu“, na kateri so sodelovali Jože Kopeinig, Ivo Jevnikar, Zvone Podvinski, Alenka Jeraj, Mojca Kucler Dolinar in Boštjan Kocmur. V kulturnem programu so nastopili Oktet Vrtnica iz Nove Gorice, pesnik Tone Kuntner, pevec Marcos Bajuk in Lucas Somoza Osterc ob spremljavi pianista Ivana Vombergarja ter dijaki iz Argentine RAST 46. Dogodek je spremljala razstava slikarke in arhitektke Sonje Snoj.

ZLATOMAŠNIK NADŠKOF HART KOT ROMAR V SLOVENIJI

Besedilo p. Ciril, fotografije Marija Anžič

V letošnjem juliju je teden dni preživel v Sloveniji nadškof Melbourne in predsednik Avstralske škofovske konference dr. Denis J. Hart, letošnji zlatomašnik (od 7. do 13. julija 2017). Pridružila sta se mu škof iz Bendiga (škofija Sandhurst) dr. Leslie Tomlinson in bivši provincial avstralske frančiškanske province Fr. Paul Smith OFM; vse dni je bil z nami tudi misijonar iz Zambije p. Stanko Rozman DJ.

Marija je spretno vozila kombi, ki nam ga je po ugodni ceni oskrbel g. Igor iz Avis Budget Rent a Car Slovenija – oglas na zadnji strani ovitka Misli! Na Brezjah in na Sveti Gori se nam je pridružilo precej rojakov iz Avstralije, ki so bili tedaj na obisku v Sloveniji, pa tudi naši sorodniki. Tudi moja mama Marija Božič, stara 94 let in pol, je bila z nami na Brezjah. Pa direktor Slovenia Media House iz Sydneya, g. Florjan Auser, ki je spremljal

vso našo pot na Glasu Slovenije na naslovu: www.glasslovenije.com.au

Za nadškofa Harta je bil to drugi obisk Slovenije – prvič je bil tam poleti leta 2012. Naš pater Stane Zore je bil takrat ob somaševanju na Brezjah kot provincialni minister slovenskih frančiškanov, letos v soboto, 8. julija, je somaševal in pridigal kot ljubljanski nadškof metropolit in predsednik Slovenske škofovske konference! Petje duhovniškega okteta Oremus se je prepletalo z ljudskim petjem. Na Brezjah se nam je pridružil še nadškof Hanna Rahmé iz Libanona, ki je imel dan prej veliko poročno slovesnost na blejskem otoku. Blejski župnik dr. Janez Ferkolj nas je z župnijsko ladjico popeljal tudi na otok. Na Sveti Gori pri Gorici pa smo 'ponovili' slovesnost izpred petih let, ko je bil ponovno z nami škof msgr. Metod Pirih. Letos je bilo seveda še vse bolj slovesno, saj svetogorska Mati Božja obhaja 300. obletnico kronanja, nadškof

Bled - v župnijski cerkvi

Brezje

Na Sveti Gori

Na Šmarni gori

Apostolska nunciatura v Ljubljani

Hart pa je maševal kot zlatomašnik. Gvardijan in rektor svetišča na Sveti Gori pater Simon Peter Berlec pa še posebej 'nosi' Avstralijo v svojem srcu, saj je na povabilo p. Bazilija kot novomašnik, doma z Viča kot p. Bazilij, ponovil svojo novo mašo leta 1997 v Avstraliji in bil še na pogrebu p. Bazilija. V Novi Gorici nas je nasmejan sprejel sivo bradati pater Niko Žvokelj, ki je sedaj župnik na Kapeli. Tam nas je leta 2012 sprejel p. David in zdaj ga imamo med nami v Avstraliji. Pater Niko verjetno ne bo mogel več delovati v Avstraliji, bi jo pa rad še vedno obkrožil na motorju. Bog daj, da bi mu leta vsaj še to dovolila!

Veselo in sproščeno je bilo v ponedeljek, 10. julija, na sprejemu pri nunciju, nadškofu dr. Juliuszu Januszu, ki je 19. marca letos

tudi obhajal svojo zlato mašo. Ima izredno bogato diplomatsko kariero. V kapeli nunciature, ki je okrašena z mozaikom patra Marka Rupnika DJ, smo darovali sveto mašo, potem pa sta nas župnik župnije Šmartno pod Šmarno goro, g. Sebastjan Likar, ter župnik in dekan iz Vodice, g. France Mervar, povabila na Šmarno goro, kamor sta nas vse peljala po strmi cesti gostinca Joži in Miha, ki sprejemata tam goste že nad trideset let. O romarju k Mariji na Šmarno goro je pisal pesnik dr. France Prešeren, ki je rad zahajal na Šmarno goro k stricu duhovniku. Kakšen čudovit razgled od tam na Ljubljano in skoraj na pol Slovenije! Joži in Miha sta nas postregla s pravimi domačimi slovenskimi jedmi in seveda z izbranim vinom. Župnija Ihan je domača župnija naše misijonarke Marije Anžič, zato smo pohiteli tudi tja. Najprej na pokopališče k molitvi za pokojno mamo Francko in očeta Miha, nato pa v cerkev, ki nam jo je predstavil župnik dr. Andrej Poznič, argentinski Slovenec. Domače in prijetno je potem bilo na Marijinem domu v Bišчах, kjer so bili zbrani bratje z družinami, seveda ob polno obloženih mizah. Lepo je priti, težje se je posloviti! Od tam smo se zapeljali v Kamnik, kjer nas je gostoljubno sprejel gvardijan frančiškanskega samostana p. dr. Mari Osredkar OFM, razkazal cerkev in samostan z bogato knjižnico.

Kamnik

Torek, 11. julija, je bil namenjen Dolenjski, Novemu mestu, Stopičam, cistercijski opatiji Stični. V Stopičah smo si ogledali cerkev Marije Tolažnice žalostnih, obiskali grob pokojnega župnika g. Edija Eberla, ki je pred petimi leti pozdravil nadškofa v latinščini, nato molili še na pokopališču na Malem Orehku ob grobu Alojza, očeta p. Cirila, in drugih sorodnikov in faranov. Nekaj posebnega pa je bil za naše goste obisk v zidanici brata Jožeta Božiča in njegove žene Marjete na Vrhu nad vasjo Veliki Orehek pod vznožjem Gorjancev. Piti cviček iz soda ob zidu, sedeti s kozarcem rujnega ob lesenem sodu v zidanici, založiti dobro kapljico s kruhom in klobaso! Uživati izpred zidanice v prelepem razgledu po vsej Dolenjski. Nato pa še dobro kosilo, kot ga znajo pripraviti pri prijateljih gostincih Mojci, Milanu, Blažu in Janiju na Prepihu na Težki vodi. Po vsem tem pa spet gostoljuben sprejem v Stični - opat samostana p. Janez Novak in župnik p. Maksimilijan File.

Vse dneve smo imeli čudovite sončne in prave poletne dni, celo precej vroče, tja do 36 stopinj Celzija, a to ni bilo prehudo za nas. Iz torka na sredo, 12. julija, je bilo ponoči nekaj dežja, ki je ozračje nekoliko ohladil in očistil. Tako smo imeli v jutru srede najprej še z oblaki pokrite hribe na kranjski strani, na drugi strani

Bišče - Ihan

Na grobu očeta patra Cirila

V zidanici

Na Brezjah

Fr Paul ter p. Bernard

Nazarje

Stična

Sveta Trojica

predora Trojane pa kot umito; čista, jasna in s soncem obsijana Štajerska. Marija nas je peljala do vasi Luče, kjer ima tri helikopterje podjetnik Alojz Cugmajster. Prijatelj p. Cirila, pilot Primož Škufca, nas je že čakal, da smo se vkrkali in poleteli mimo letališča Maribor do Svete Trojice v Slovenskih goricah. Tam nas je že ob pristanku čakala množica s p. Bernardom Goličnikom in podžupanom občine. Najprej smo se odpravili v mogočno cerkev, kjer smo imeli sveto mašo ob lepem sodelovanju faranov, nato pa seveda srečanja z ljudmi, z bratom in sestro p. Davida, Milanom in Ivanka ter njuno družino. V kleti samostana, ki ga ima v najemu občina kot protokolarni objekt, nas je sprejel in izbrano postregel podžupan Branko s svojimi sodelavci, nato pa še p. Bernard v samostanski obednici. Ganljivo je bilo srečanje p. Bernarda in p. Paula Smitha po 40 letih. Skupaj sta namreč študirala teologijo v Box Hillu v Melbournu v 1970-tih. Vse bi bilo lepo, če nas ne bi kar naprej priganjal čas. Poslovili smo se, se odlepili od tal, zakrožili nad gostitelji in v nekaj minutah smo bili že na tleh v Mariboru na travniku ob Vrbanski cesti, kjer je Zavod Antona Martina Slomška s šolami, otroškim vrtcem in študentskim domom.

Maribor

Pričakali so nas je nadškof msgr. Alojzij Cvikl DJ, direktor zavoda dr. Ivan Štuhec in sodelavci. Po ogledu smo imeli delovno kosilo, kjer smo se seznanili z delom zavoda in s finančnimi težavami, s katerimi se bori zavod. Da bi lahko ohranil svoje izredno pomembno poslanstvo za vzgojo in izobraževanje mladega rodu, bo potrebno priskočiti na pomoč iz vseh strani. Pomoč je obljubila tudi ameriška škofovska konferenca, nekaj je pomagal že tudi naš nadškof.

Radio Ognjišče

Iščejo dobrotnike po vsem svetu. Iz Maribora smo odleteli in pristali ob cerkvi na vrhu hribčka v Nazarjah v Savinjski dolini. S p. Tomažem Pinterjem smo obiskali sestre klarise, ki so nam zapele in nas postregle, nato pa si ogledali še cerkev ter bogato samostansko knjižnico. Pilot Primož je poletel nazaj v Luče, nas pa je Marija odpeljala v Ljubljano. Zvečer nas je povabil provincial p. Marjan Čuden na domačo večerjo k svojim sorodnikom v vas Gabrje pri Dobrovi. Prijazen in domač večer so nam pripravili z veliko mojstrsko pripravljenimi jedili. Oče

Srečanje Florjanom/Auserjem

Pri patru Valerijanu

Gabrje pri Dobrovi

Rajko je kovač, ki je patentiral in sedaj kuje posebne BBQ na kolesih. Je pa tudi pravi mojster za pripravo in peko mesa.

V četrtek, 13. julija, smo se najprej odpravili na Radio Ognjišče v Šentvid nad Ljubljano. V njihovi kapeli smo darovali sveto mašo, ki so se je udeležili in lepo sodelovali sodelavci radia. Nadškof in p. Stanko Rozman, ki nas je ves čas spremljal, sta imela še pogovor z novinarji. Točno opoldne pa smo že bili na vrhu ljubljanskega nebotičnika v lepem razgledu po Ljubljani ter nato v restavraciji gostje lastnika gornjih treh nadstropij nebotičnika, tudi častnega konzula Republike Slovenije za New South Wales, g. Anthonyja Tomažina iz Sydneya, ki nam je pripravil poslovilno kosilo. City Hotel, kjer sta naša gosta bivala, pa je last avstralskih Slovencev, Nikija in Marka Krajca in njunih družin, tudi iz Sydneya. Naša gosta sta tako vedno lahko okušala neko slovensko – avstralsko ali avstralsko – slovensko navezo!

Zvečer sta nadškof in škof odletela z ljubljanskega letališča Jožeta Pučnika (Brnik) z letalom Adria Airways do Frankfurta, od tam z Emirates do Dubaja in dalje s Qantasom do Melbournu. V soboto, 22. julija, je nadškof Hart obhajal zlato mašo v svoji katedrali sv. Patrika v Melbournu. Njegovo romanje v Sloveniji pa je bilo gotovo kot uvertura v ta praznik. Vsi naši gostje so bili navdušeni nad Slovenijo in njenimi ljudmi. Imeli smo res lepe poletne dneve, polne prijaznih srečanj s škofi, duhovniki, sestrami, sorodniki. Srečanja v mestih in vaseh, v cerkvah in na pokopališčih, pri molitvi in svetih mašah v cerkvi in pri obedih za mizo, celo v vinski kleti in v zidanici! Takoj po vrnitvi v Avstralijo sta poslala svoji zahvali g. nadškof Hart in g. škof Tomlinson. Objavljamo prvi dve zahvali, pozneje smo jih prejeli še več po elektronski in po 'polževi' pošti.

NADŠKOF DENIS HART:

Dear Father Ciril,

This is a brief preliminary email to thank you and Marija and all who helped us so marvelously last week in Slovenia. It was a truly memorable experience; one which was grace-filled and a wonderful beginning to the celebration of my Golden Jubilee.

I want to express my deep appreciation to you, to your family and to all who helped, especially to Marija for her many kindnesses and her very competent driving. It made a tremendous difference to be with friends in this special time. May you enjoy all the blessings of your holiday and return safe to Melbourne at the end of the month.

Yours sincerely in Christ,

Archbishop Denis Hart DD, Archbishop of Melbourene

ŠKOF LESLIE TOMLINSON:

Dear Father Ciril and Marija,

Thank you for sending the photos of our time in Slovenia. I look forward to receiving further photos in due time. I cannot do justice to expressing my deep gratitude to you both for the wonderful week we had in Slovenia. It is truly a most beautiful country and the opportunity of seeing it so comprehensively, through the days you arranged was a great privilege. Viewing the places was further enhanced by meeting the people connected with those places. Your kindness in ensuring that we were totally looked after with explanations of the various sites, the translations of what the people were saying and the provision of everything we could possibly want was excellent. The variety of places visited and people to meet gave a very good insight to the history and culture of Slovenia. This whole experience was complemented by the presence of the other members of the party, yourselves included, Archbishop Hart, Father Stan and Father Paul.

I am deeply, deeply grateful for the whole experience of the visit to Slovenia and yours and our hosts most generous and kind hospitality. May God richly reward you for this great kindness.

Yours sincerely in Christ,

Bishop Les Tomlinson DD, Bishop of Sandhurst

Brezje

Marička Boncelj ter oče patra Darka, Alojz Žnidaršič, pozdravljata na Brezjah nadškofa Zoreta.

drug k drugemu, da gremo skupaj po poti k Jezusu – ona je naša luč, naša radost in upanje. Marija je Kraljica in Mati usmiljenja. Marija, pomočnica kristjanov, prosi za nas!«

Nadškof Zore: »Tako kot hoče Bog, tam, kjer hoče Bog in dokler hoče Bog.«

S hvaležnostjo za dar duhovništva je jubilarita in sobrata v škofovski službi nagovoril tudi nadškof Stanislav Zore in zbrane povabil, da se kot Marija učijo sprejemati božji dar: biti majhni, biti ponižni. Da se vsak dan učimo izgovarjati Marijine besede: zgodi se mi po tvoji besedi. Še posebej sobrate v duhovništvu je nadškof povabil, »naj bo naše

duhovništvo sprejemanje daru, ponižno in hvaležno sprejemanje daru duhovništva. Ničesar nimamo v lasti, ničesar nimamo v oblasti. Obdarovani smo, da bi z življenjem izpričevali Gospodovo izvolitev. Da bi v moči duhovništva posvečevali kruh in vino v Njegovo sveto navzočnost. Da bi po njegovem svetem poslanstvu posvečevali in vedno znova v svojem srcu izgovarjali: nekoristni služabniki smo, storili smo, kar smo bili dolžni storiti.«

Nadškof Zore je sklenil kratek nagovor, naj ob praznovanju zlatega jubileja nadškofa Harta prosimo Marijo, »naj nas nauči sprejemati dar in hkrati darovati se: tako kot hoče Bog, tam, kjer hoče Bog in dokler hoče Bog.«

Brezje

Novinarka Družine, Ksenja Hočevar, je takole povzela misli pridig nadškofov na Brezjah:

Nadškof Hart: »Marija je kot magnet, povezuje slovensko in avstralsko ljudstvo, da gremo skupaj k Jezusu.«
»Prišel sem med vas kot romar,« je pozdravil zbrane pri maši na trgu pred brezjansko baziliko avstralski jubilarant. »Marija Pomagaj je zavetnica slovenskega in avstralskega ljudstva. Iz Avstralije sem prišel na Brezje k materi vseh nas.« Povedal je, da vsak dan moli rožni venec, to mu daje moč in mu kaže pot k Jezusu: »Marija je kot magnet, združuje in povezuje nas, ki se k njej zatekamo. K brezjanski Mariji pomagaj v 50. letu duhovništva prinašam svoje prošnje in zahvale, pa tudi prošnje in zahvale slovenskega in avstralskega ljudstva. Marija nam usmerja pogled

Na Sveti Gori s škofom msgr. Metodm Pirihom, 9. julij 2017.

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

KJE JE MEJA?

»Zelo rad gledam zemljevid Slovenije, še rajši pa zemljevid sveta. V domišljiji potujem skozi države in kontinente. Zanimajo me podatki o državah: koliko je prebivalcev, kakšna so naravna bogastva, koliko je vernikov, kateri religiji pripadajo...

Najbolj zanimivo je gledati zemljevide Evrope od antike dalje. Evropa kot celina se ni prav nič spremenila. Reke, ki so tekle pred dva tisoč leti, tečejo tudi danes. Gore so tam, kjer so bile nekoč. Edina stvar, ki se na zemljevidih iz stoletja v stoletje nenehno spreminja, so meje med kraljestvi in državami. To je glavno in najbolj presenetljivo spoznanje!

Poglejmo za primer samo našo deželo. V prejšnjem stoletju se je meja spremenila kar štirikrat! Najprej smo bili znotraj avstro-ogrskega cesarstva. Nato po prvi svetovni vojni nastanejo nove države. Čez dobri dve desetletji so se po končani drugi svetovni vojni meje na novo narisale še tretjič. Zadnja, četrta sprememba je posledica osamosvojitve.

Za meje, te namišljene črte, ki obstajajo samo v knjigah in listinah, je človek pripravljen celo moriti. Spomnimo se samo nesmiselnih žrtev na soški fronti. Milijoni mladih mož in očetov so umrli zaradi 'meje', ki je zdržala dobrih dvajset let. Tudi najbolj sveži spor med Slovenijo in Hrvaško je potrebno gledati z zgoraj omenjeno zgodovinsko izkušnjo. Smešno in žalostno obenem je, da smo zaradi neke črte sposobni drugega sovražiti, ga označiti za izdajalca, 'neprijatelja' in podobno.

Kot Jezusov učenec se vedno bolj zavedam, da nam je vse podarjeno, tudi domovina, njene gore, zemlja in morje. Če Bog tako hoče, bomo smeli še živeti tu, če se odloči drugače, pa tudi prav.

Vem, da si moram prizadevati, da brišem in ukinjam meje predvsem v svoji glavi in v svojem srcu. Tam je izvor naše omejenosti. Z Božjo pomočjo pa lahko postanemo podobni Bogu, ki edini ljubi brezmejno.«

Jože Čuk, župnik, Sora pri Medvodah

MED NAMI JE BILO...

NA PRAGU NAŠE ZIME smo sklenili velikonočni čas na **binkošno nedeljo**. Junij je bil zelo mrzel, vendar sončen. Tudi na nedeljsko jutro, 18.6., ko smo praznovali **praznik svetega Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi**, je bilo prijetno, ravno za telovsko procesijo po sv. maši pa se je sonce prav sramežljivo skrivalo med oblaki. Vzdušje je bilo vseeno prijetno in ni bilo premrzlo.

Oltar na dvorišču sta okrasili Sonja Fisher in Vesna Lukežič – Poč, ki je poskrbela tudi za ikebano za glavni oltar v naši cerkvi. Pri praznični nedeljski sv. maši je somaševal melkitski župnik p. Joshua Anwar El Khoury in asistiral diakon Georges Tadourian, ki je prebral evangelij v angleščini. Na dvorišču sem blagoslovil Božje ljudstvo z Najsvetejšim na vse štiri strani neba, p. Joshua pa nas je blagoslovil z Najsvetejšim ob sklepu. Tudi nekateri njihovi župljani, ki so

prihajali k svoji nedeljski maši, so se nam pridružili, praznično sv. mašo pa so obhajali že v četrtek zvečer, 15.6. – Bog plačaj vsem sodelujočim, pevcem, ministrantom, bralcem in drugim!

Isti dan zvečer sem maševal v **Canberri**, kjer smo tudi voščili našemu **mlademu organistu Oskarju Urbasu za 22. rojstni dan**. Oskar je vnuk naše zborovodje Marije Urbas in pevke Marije Hebar in ravno dokončal študij in diplomiral, zato še ene iskrene čestitke! Sedaj bo nekaj časa na potovanju in oddihu, na orglah v cerkvi v Garranu pa ga bo nadomeščal še en mladi talent, **Alex Penca**, ki je pred leti prav tako kot Oskar nastopal na naših slovenskih koncertih in je tudi vnuk naše cerkvene pevke v Canberri.

Naslednjo nedeljo, 25.6., smo praznovali **dan državnosti**, in obhajali **sv. mašo za domovino na Slovenskem društvu pri kapelici Marije Pomagaj** ob 11.30 dopoldne. Zbralo se nas je kakih 70, nekateri so še prihajali. Tudi pri dopoldanski sv. maši pri našem Sv. Rafaelu ob 9.30 nas je bilo več kot običajno na zadnjo junijsko nedeljo.

Prvo nedeljo v juliju sem maševal v Adelaidi, ker je šel p. David na dopust, v naši cerkvi sv. Rafaela pa je maševal kaplan v Merrylandsu p. Peter Strohmayr, pavlinec. Pater Ciril je tisto nedeljo imel žegnanje v Kew, nato pa sta z Marijo Anžič spremljala zlatomašnika nadškofa msgr. dr. Denisa Harta iz Melbourn, škofa msgr. Leslie-a Tomlisona in bivšega avstralskega frančiškanskega provinciala p. Paula Smitha po Sloveniji, obiskali so Brezje, Sveto Goro ter še druge kraje in se srečali z našimi domačimi in rojaki, ki so bili na obisku v Sloveniji.

V sredo, 12.7. zvečer je pripotoval v Sydney **pater BOŠTJAN HORVAT**, lanski novomašnik, doma iz Beltinec v Prekmurju, ki je tudi po prekmursko nagovoril naše občestvo v Sydneyu, obiskal svoje sorodnike Štefana in Angelo Trstenjak (roj. Žerdin) in tudi poskrbel za naša bogoslužja, ko sva se p. David in p. Darko udeležila narodne konference, ki jo je organiziral Australian Catholic and Migrant Refugee Office v Melbournu. Na god sv. Magdalene – sedaj liturgični praznik, 22.7., sem (p. Darko) somaševal z zlatomašnikom nadškofom Denisom Hartom v katedrali sv. Patrika v Melbournu, v nedeljo, 23.7., pa maševal za rojake v naši cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew. S p. Boštjanom sva si ogledala Sydney, z našim bivšim konzulom Alfredom Brežnikom AM smo šli na stolp in v svetišče sv. Mary MacKillop, šla sva na Blue Mountains in prvo nedeljo in ponedeljek po prihodu v Canberro, kjer smo obhajali redno nedeljsko sv. mašo za naše rojake. Obiskala sva Franca in Štefko Hudina, ki sta naju prenočila, v ponedeljek pa Jožeta in Jožico Koštrica **(foto spodaj)** in si ogledala še Parliament House.

Po prihodu iz Melbourn naslednji ponedeljek sta nama že postregla večerjo Anton in Elizabeta Kociper, v torek sva bila pri Trstenjakovih, v četrtek pa so prekmurski rojaki Elizabeta in Anton Kociper, Marija Kolar, Kristina Korpar, Štefan in Helena Zadravec, Anton in Gizela Špiclin in drugi pripravili okusno kosilo za vse udeležence četrtkove sv. maše v naši dvorani (27.7.). Bog plati in Marija Mati! Pater Boštjan je naslednji »podaljšan« konec tedna preživel v Melbournu. V četrtek, 3.8., smo se še zadnjič srečali pri naši sv. maši in srečanju molitvene skupine, popoldne pa je prekmurski rojak že poletel proti Abu Dhabiju in Benetkam in prispel v Slovenijo. Hvala, p. Boštjan, in se vidimo še kdaj!

Od 18. do 20.7. in zadnji konec tedna, od 29. do 31.7. sta se oglasila pri nas bogoslovec novomeške škofije Blaž Franko, doma iz Šentjerneja, ki študira v Rimu, in njegov sošolec iz srednje šole Blaž Drnovšek, doma iz Zameškega. Najela sta avto in potovala po naši prostrani deželi, še veliko pa je ostalo za kdaj drugič. Bogoslovec Blaž je sodeloval v nedeljo, 30.7., že pri jutranji italijanski sv. maši ob 8.00 in potem smo sodelovali skupaj pri naši sv. maši ob 9.30, ko sem tudi blagoslovil nov zelen mašni plašč za naša nedeljska bogoslužja, izdelan je na Poljskem. Po sv. maši je bilo živahno vse nedelje v dvorani, ko smo se srečali zdaj ti, zdaj oni, in če kdaj potegnemo – in/ali mislimo, napravimo še kako družinsko kosilo enkrat mesečno ob nedeljah, če bi šlo – bo več kot dobrodošlo! Res pa je, da potrebujemo še več pridnih rok, ker je tudi za redno postrežbo v naši dvorani še nekaj nedelj prostih, zato naj še v Mislih povabim, da se priglasite. Kdor more, naj priskoči še kdaj, saj si moramo med seboj pomagati, ko nekateri ne morejo več sodelovati.

Oba Blaža in p. Darko smo šli tisto nedeljo popoldne v živalski vrt Featherdale, kjer je bilo sončno in zelo vroče, kar 32 stopinj, in v Parramatto, kjer smo se po dobrem kosilu sprehodili in si ogledali katedralo sv. Patrika.

Ko sem bil na konferenci v Melbournu, so v sredo, 19., in v četrtek, 20.7., naši sosede melkiti – grkokatoličani – praznovali praznik svojega farnega zavetnika sv. Elija v naši cerkvi sv. Rafaela. Prav zdaj so začeli že kopati

temelje za svojo novo cerkev v Guildfordu. Temelje bodo še poglobili, da bo pod cerkvijo še več parkirnih prostorov za avtomobile. Dvorano so imeli že dolgo zgrajeno in novo cerkev nad njo, toda tla so se posedala, strop in stene so pokali in morali so vse porušiti. Stara cerkev, ki so jo uporabljali, je bila premajhna in v slabem stanju in so jo lani avgusta porušili. Hkrati pridno zbirajo sredstva za novo cerkev, za katero upajo in želijo, da bo dograjena naslednje leto. Bog usliši to njihovo veliko željo in blagoslovi njihovo delo in molitev. Za cerkev lahko darujete svoj dar v naši župnijski pisarni v Merrylandsu ali nakažete na bančni račun. Več si lahko preberete na internetni strani:

www.buildstellias.org.au

Isti teden je g. Dizzy Dizon iz Ryde-a očistil, popravil in uglasil naše orgle, ki so že dolgo nagajale, sedaj julija pa so odpovedale. Sedanje naše orgle so kupljene leta 1979 in so še v dobrem stanju, kot pravi mojster, nagajale pa so povezave in električna povezava, kakor se je to dogajalo že lani in predlanskim. Upamo in želimo, da bodo zdaj zdržale več časa, da bo manj servisa in vzdrževanja (letno vzdrževanje seveda mora biti). Če temu ne bo tako, bomo začeli misliti na nove orgle.

ALAN ŠKOFIC je bil postavljen v službo mašnega pomočnika - akolita. Na fotografiji s škofom msgr. Vincentom Longom van Nguyenom v katedrali sv. Patrika v Parramatti.

SYDNEY - MERRYLANDS – SV. RAFAEL

V NEDELJO, 20.8., BO PRI SV. MAŠI PREJEL PRVO SV. OBHAJILLO MARCUS SLATINŠEK. Marcus je najmlajši od treh bratov, naših ministrantov, in streže pri oltarju že dve leti in pol.

OČETOVSKI DAN obhajamo prvo nedeljo v septembru kot običajno. Vabljeni k sodelovanju.

NA PRAZNIK MARIJINEGA ROJSTVA – MALI ŠMAREN, 8.9., BO SV. MAŠA DOPOLDNE OB 9.30,

VEČERNA PA BO OB 7.00 ZVEČER – VODIL JO BO MELKITSKI KATOLIŠKI DUHOVNIK in k tej sv. maši ste lepo povabljeni tudi člani našega občestva. Pri tej sv. maši lahko prejmete sv. obhajilo brez težav, le da obhajilo prejmete na jezik, ker obhajajo vernike pod obema podobama. Melkiti katoličani začenjajo novo cerkveno leto 1. septembra in mali šmaren – Marijino rojstvo praznujejo nadvse slovesno. Ker bom (p. Darko) na mali šmaren popoldne odpotoval na Gold Coast, tisti petek ne bo adoracije pred izpostavljenim Najsvetejšim in ne večerne maše ob 6.00 zvečer.

VEČERNE SV. MAŠE SO ŠE NAPREJ OB 6.00 ZVEČER DO KONCA SEPTEMBRA.

ŽEGNANJE IN ZAKONSKE JUBILEJE

bomo praznovali V NEDELJO, 1. OKTOBRA, S SV. MAŠO OB 9.30 DOPOLDNE IN KOSILOM V NAŠI DVORANI. Priglasite se že sedaj in obvestite še druge slavlence.

WOLLONGONG – FIGTREE

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu ob 4.00 popoldne, od oktobra do marca pa ob 5.00 popoldne.

MAŠA NARODOV bo v cerkvi Karmelske Matere Božje v Varrovillu **v nedeljo, 27.8., ob 2.00 popoldne.** Somaševanje bo vodil škof msgr. Peter

Ingham. Po sv. maši bo kulturni program v tamkajšnji šolski dvorani, kjer nekatere skupine pripravijo tudi svoje stojnice.

V septembru **bo sv. maša 4. nedeljo v mesecu, 24.9., prav tako ob 4.00 popoldne.** (Na 2. nedeljo v septembru ni sv. maše, ker smo na Gold Coastu.) ŽEGNANJSKA IN ZAHVALNA NEDELJA je druga nedelja v novembru, 12.11., SV. MAŠA je ob 5.00 popoldne.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maše so vsako 3. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne do vključno septembra: 20.8. in 17.9.

Od oktobra in čez naše poletje pa so sv. maše ob 6.00 zvečer: 15.10., 19.11. (žegnanjska in zahvalna nedelja), 17.12. in božična na praznik Gospodovega rojstva, 25.12., ob 6.00 zvečer. Označimo si datume in povabimo drug drugega.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša za slovenske rojake bo **na praznik Kristusa Kralja, 26.11. (novembra!), ob 6.00 zvečer.** Označimo si datum in povabimo še koga od rojakov, če ga srečamo ali poznamo. Po sv. maši se srečamo v župnijski sejni sobi in se tudi dogovorimo za sv. maši v naslednjem letu.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

K sv. maši smo se zbrali na Planinki pri Brisbanu v nedeljo, 6.8.2017, in skupaj obedovali. Bog povrni predsedniku Tonetu Brožiču, kuharicama Vlasti Burcul in Mirjam Klemen in vsem drugim!

ROMANJE V MARIAN VALLEY BO V SOBOTO, 9.9.2017. Ob 11.00 dopoldne je romarska sv. maša, nato procesija s petimi litanijami k naši kapelici Marije Pomagaj in skupno kosilo na dvorišču za zakristijo.

V NEDELJO, 10.9., bomo obhajali SV. MAŠO v ŽUPNIJI STANLEY RIVER PARISH, QLD (združeni župniji Woodford in Kilcoy), po sv. maši bo BBQ. To je krajevna župnija, v kateri sodelujeta naša zvesta rojaka Mirko in Anica Cuderman. Ogledali si bomo Tranquility Garden v bližnjem gozdu pri cerkvi, ki bo, kakor upamo, na vse naredil čudovit vtis. Tam je postavljen križev pot in tudi oltar za sv. maše na prostem. (Več na: www.stanleyriver.org)

NA GOLD COASTU do nadaljnega ni slovenske Božje službe. Prav tako po več kot treh mesecih še vedno ne vemo, kje bo domoval slovenski Bocce klub Lipa.

NAŠI POKOJNI

IGNAC GJURA je umrl v soboto, 3.6.2017 zvečer v Braeside Hospital v Prairiewoodu. Rodil se je 1.7.1941 na Srednji Bistrici v župniji Črenšovci. Družina se je preselila v Apače, od tam pa k Sv. Ani v Slovenskih goricah. Tam je Ignac spoznal svojo življenjsko sopotnico Marijo – Micko Čančala. Rodil se jima je sin Vili. Leta 1970 so se skupaj odpravili za boljšim kosom kruha v Avstrijo in naprej v Avstralijo. Po nekaj letih se je družina vrnila domov, a le za nekaj mesecev. Ignac je bil po poklicu voznik viličarja. Rad in veliko je sodeloval pri gradnji naše cerkve sv. Rafaela in dvorane, prav tako pri gradnji Slovenskega društva. Družina je dejavno sodelovala pri Sv. Rafaelu in prav tako v krajevni župniji Rožnovenske Matere Božje – Our Lady of Rosary, kjer je Ignac pobiral nabirke pri nedeljskih mašah 22 let. Še v bolezni - zadnjih sedem let in pol - je rad prihajal k bogoslužju, dokler je mogel. V bolezni je prejel zakramente. Po naravi je bil veseljak, rad je imel slovensko domačo glasbo in svoje najdražje. Ignac zapušča ženo Marijo, sina Viljema z ženo Maryanne, vnuka Melanie in Nicholasa, v Sloveniji pa brata Antona in Martina z družinama in druge sorodnike. K pogrebni sv. maši smo se zbrali v velikem številu v četrtek, 8.6.2017, v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in ga pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

FRANK DOBAJ je umrl na svojem domu v Redcliffu pri Milduri, VIC, v torek, 6.6.2017. Rodil se je na Ptuj 3.1.1957 staršema Ivanu in Amaliji, rojeni Šmigoc. Po poklicu je bil zavarovalniški uslužbenec. Ostal je samski. Frank zapušča mamo Amalijo, brata Zdravka Steve-a, nečaka in nečakinjo ter brata Dominika z ženo Michelle z družino. Oče Ivan je umrl pred dvajsetimi leti. Od pokojnega Franka so se najprej poslovili v kapeli pogrebnega zavoda North West Funerals v Milduri. Tam je bil pokojnik upepeljen. K pogrebni sv. maši smo se zbrali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu na praznik Srca Jezusovega, v petek, 23.6.2017 dopoldne. Frank počiva v družinskem grobu na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

p. Darko

+ ŠTEFAN PLEJ - IZ PERTHA, WA

ŠTEFAN PLEJ je umrl 29.11.2016 v bolnišnici Osborne Park Hospital v Perthu, WA. Rojen je bil 16.8.1929 v Črenšovcih v Prekmurju. Iz Slovenije ga je pot vodila v Venezuelo, kjer se je poročil z Danico in leta 1961 sta prispela v Avstralijo. Štefan in Danica sta bila srečno poročena 63 let. Imata otroke: sina Iztoka, sina Milka in hčer Veroniko ter vnuke Stefana, Juliana, Chloe in Nicholasa. Štefan je trdo delal vse svoje življenje in bil povsod spoštovan, razdajal se je za svojo družino. Pogrebno sv. mašo so obhajali v župnijski cerkvi sv. Lovrenca, pokopan je na pokopališču Karrakatta. Pogrešamo ga. Naj počiva v miru!

Družina Plej

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLAND

Mirko Cuderman

DRUŠTVO PLANINKA

Kljub dejstvu, da se število udeležencev na društvenih piknikih krči, mi je predsednik društva Planinke Tone Brožič zagotovil, da bomo skušali obdržati prve nedelje v mesecu odprte za društvena srečanja. V ta datum bodo vključene prireditve in razna praznovanja tekom leta. Na zadnjem pikniku smo se spomnili slovenskega praznika državnosti in naslednje srečanje bo ob priliki obiska slovenskega duhovnika na prvo nedeljo v mesecu, mi je Tone še dodal.

TELOVSKA PROCESIJA V BRISBANU

Dolgoletna slovenska tradicija pri telovski procesiji (Corpus Christi procession) v Brisbanu sega nazaj v leto 1958, ko nam je g. dr. Ivan Mikula priskrbel banderi Marije Pomagaj in svetih bratov Cirila in Metoda. Čeprav je bila procesija pred leti prestavljena iz velikega Exhibition stadiona, kjer bila udeležba pred leti z več kot 70 tisoč vernikov za lokalne župnije, smo Slovenci skoraj vedno sodelovali z našimi banderi. Letos se je procesija vila skozi center Brisbana z večjo udeležbo kot lani. Policija je v nedeljo, 18. junija popoldne zaprla ceste, da smo lahko nemoteno proslavili praznik Svetega Rešnjega Telesa. Našo bandero Marije Pomagaj sta izmenjaje nosila Tone Brožič in Danilo Maver. **(Fotografija spodaj in na naslovnici).**

ZMAGOSLAVJE ODOBJEKARJEV IZ SLOVENIJE

Naša častna konzulka gospa Nevenka Golc Clarke nam v pismu sporoča veselo novico, da so naši odbojkarji iz Slovenije na Gold Coastu po lanskoletni zmagi v tretji skupini svetovne lige sedaj dodali še zmago druge skupine. S to zmago in odlično igro so dokazali, da je pot do prve skupine več kot zaslužena. Dan državnosti, ki se tudi praznuje 25. junija, je bil z njihovo zmago tako še polepšan. Igralci pa so imeli tudi odlično (in glasno) podporo tukajšnjih (queenslandskih) Slovencev in

prijatelj. Navijači Slovencev, ki so bili večinoma iz okolice Gold Coasta, prišli pa so tudi iz Brisbana in Sunshine Coasta, so pokazali, da tudi niso od muh in so z glasnim navijanjem, bobni, ragljami itd. preglasili stotine navijačev drugih ekip. Mislim, da smo tokrat lahko ponosni ne le na naše fante, ki so se odlično odrezali, ampak tudi na naše Slovence tu v Queenslandu, ki so se prav tako odlično odrezali z lepim sprejemom igralcev, ki so prišli od tako daleč in nas razveselili z rezultatom igre. Najlepša hvala vsem, ki ste se angažirali pri organizaciji dogodka in vsem, ki ste nudili pomoč fantom na Gold Coastu med njihovim bivanjem. Odbojkarjem pa želimo srečno vrnitev in še mnogo uspehov v bodoče.

POKOJNI

Poročati moram tudi o pokojnih rojakih, ki so nas zapustili. Iz Rockhamptona mi je Ivan Pišotek sporočil podatke o smrti nam tukaj v Brisbanu dobro poznane **HERMINE ZIMŠEK, dekliško ime MLINARIČ**. Pokojna je bila rojena 17. oktobra 1930 v Mariboru. Leta 1965 je z možem Milanom in družino prišla iz Nemčije v Queensland. Milan je bil (umrl 28. julija 1969) tukaj poznan kod dober zobni tehnik in zobozdravnik. Hermine se najbolj spominjamo po njeni vlogi v prvi brisbanski odrski prireditvi leta 1969 v Finžgarjevi drami Razvalina življenja. Ivan Pišotek, ki je tudi takrat nastopal v igri, je zvedel o Herminini smrti šele nedavno, ko je govoril z njenim sinom Robertom, ki živi v Mackayu. Pokojna Hermina je umrla v Mackayu 9. avgusta 2015 in zapušča sina Roberta in hčerko Renato. Naj v miru počiva.

V torek, 13. junija 2017, pa smo se v Pinaroo Chapel poslovili od **PEPCE ŠILEC roj. GRADIŠNIK**. Rojena je bila 2. aprila 1931 v Zgornji Kungoti. Leta 1951 je skupaj s takrat prijateljem Martinom Šilcem pobegnila v Avstrijo in naslednje leto sta na ladji MS Nellie prispela v Avstralijo. V cerkvi v Wodongi sta se leta 1952 poročila in se kasneje leta 1954 preselila v Queensland, kjer sta kupila hišo v bližnji soseščini znane pivovarne XXXX. Njihov dom je bil prva leta center društvenega združevanja, kjer so se pogosto zbirali rojaki in načrtovali društvena srečanja. Pepca je bila vedno zelo gostoljubna in

prijazna do vseh rojakov. Leta 1963 se je Martin ponesrečil in postal invalid - quadraplegic vse do smrti leta 1990. Pepca je sama s svojo skromno plačo skrbela za moža, za nedokončano hišo in šolanje sinu Martinu, saj v tisti dobi ni bilo socialne oskrbe, kot je danes. Pepca je bila vesela vsakega obiska rojakov in se zanimala za vse poznane slovenske prijatelje, ko je v domu ostarelih preživela zadnja leta. Umrla je 6. junija 2017. Pogrebni obred je vodil Fr. Gerard McMorrow. Pokopana je na pokopališču Pinnaroo Cemetery. Zapušča sina Martina z ženo Bernardette ter vnuke Martina, Bena in Robbya. Naj ji bo Bog dober plačnik!

Isti teden smo se isto tam, v Pinnaroo Chapel, poslovili od **SILVESTRA ANTONA VATOVEC**, bolj poznane pod imenom **Tony**. Pokojni je bil doma iz vasi Male Loče, rojen 26. novembra 1938. V Avstralijo je prispel 28. julija 1958 na ladji M/V Fairsea. Sprva je delal v Viktoriji, tam je spoznal nevesto Norah ter sta se v Sunbury poročila. Kmalu potem sta se preselila v Queensland. Nista imela otrok. Več let je upravljal garažo Ampol v Albany Creek. Pred leti se je večkrat udeležil društvenih prireditev. Smrt njegove žene Norme leta 2013 ga je težko prizadela. Njegovi sosedji so mu ob pogrebu izrazili globoko hvaležnost, ker je pogostokrat skrbel za njihove otroke. Pokojnega Antona so našli sosedje mrtvega, več dni po njegovi smrti 2. junija 2017. Joe Maver je uredil vse potrebno za pogrebno slovo. Anton zapušča brata Brankota v Franciji in sestrične Slavko Maver, Ivanko Hrvatini in Danico Pekolj.

ROMANJE V MARIAN VALLEY

Pred nami bo kmalu **8. obletnica blagoslovitve naše Marijine kapelice v Marijini dolini – v soboto, 9. septembra**. Ob 11. uri bo sveta maša v cerkvi ter nato med potjo do naše kapelice pete litanije Matere Božje. Upajmo, da se bo veliko rojakov odzvalo Marijinemu klicu in se podalo na romanje v čudovito lep romarski kraj v Kraljičini deželi: Marian Valley, Shrine of Our Lady of Christians, 2541 Beechmont Road, Witheren Via Canungra, Qld 4275. Več nas je skupaj, lepše je. Nasvidenje v Marijini dolini.

Lep pozdrav, Mirko Cuderman

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

Adelaidskih in avstralskih zimskih mesecev sicer ne moremo primerjati tistim v Sloveniji, mraz pa vseeno občutimo in življenje je kar malo počasnejše. Zastane pa morda tudi zato, ker je to čas dopustov in počitnic – seveda za tiste, ki se odpravijo na severno polovico sveta, kjer se lahko vsaj delčku te zime izognemo. Zima in odsotnosti pa se vsaj malo poznajo tudi po naših cerkvah.

Pomladno vzdušje je pri nas na nek način poskusila ustvariti procesija Svetega Rešnjega Telesa. V Sloveniji se je »telovska procesija«, še posebej nekoč, vila med polji in travniki, vinogradi in sadovnjaki, ki so v tem času v najburnejši rasti. Bila je prošnja k Bogu, da blagoslovlja trud in delo na kmetijah – danes pa prosimo tudi za uspeh dela v tovarnah, uradih in drugih delovnih prostorih ter za mir, v katerem se lahko človek veseli Božjega blagoslova. Ker na tretjo nedeljo v juniju nismo imeli maše v naši cerkvi, smo imeli procesijo po maši že na prvo junijsko nedeljo. Hvala vsem, ki ste pripravili oltarje! Tudi letos so jih krasile tri Marijine

podobe, pred katere se Slovenci tako radi zatekamo: Brezjanska Marija Pomagaj, Svetogorska Kraljica in Ptujskogorska Mati Božja. Hvala pevcem, ministrantom in vsem drugim sodelavcem.

Kot rečeno, smo se nekateri zimi vsaj za nekaj tednov izognili. Ker sem takoj po prvi junijski nedelji odšel na pot, je na dan slovenske državnosti, 25. junija, v Adelaidi maševal p. Ciril. Pri maši so se še posebej spomnili

Alex Baxter (na sredini) je prejel prvo sveto obhajilo 18. junija 2017.

slovenske domovine ter naših rojakov v domovini in po svetu, pa seveda tudi adelaidske slovenske skupnosti, saj je ta dan **Slovenski klub Adelaide praznoval 60. obletnico obstoja in delovanja**. Maše sta se udeležila tudi častni konzul Republike Slovenije, g. Jadran Vatovec, in predsednik parlamenta Južne Avstralije, g. Michael Atkinson MP.

Slovesno praznovanje obletnice je bilo popoldne v Slovenskem klubu – o tem pa boste v poročilu Rosemary Poklar prebrali v posebnem prispevku.

Ob tej priložnosti je bil **priznanja deležen tudi naš cerkveni pevski zbor**, ki prav tako praznuje 60-letnico svojega obstoja in delovanja. Priznanje mu je podelil Urad Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu oz. v njegovem imenu minister Gorazd Žmavc. Ko je p. Bazilij pričel prihajati v Adelaido in maševati za tukajšnje rojake, so se pevci seveda takoj zbrali, da so pri maši zapeli. Zbor (kot tudi mladinski zbor) je vse do svoje smrti leta 1992 vodil Josip Štrebenc. Pevcem, voditeljici Ani Likar in organistki Rebeki Baxter čestitamo, se jim iskreno zahvaljujemo, da nam lepšajo naša bogoslužna srečanja in jim želimo še naprej zavzetosti in požrtvovalnosti.

Hvala p. Cirilu za nadomeščanje, kot tudi p. Darku, ki me je nadomeščal prvo nedeljo v juliju. V tednu po prvi julijski nedelji sem se že vrnil v Melbourne, saj je v Slovenijo odpotoval p. Ciril, ki je v Sloveniji gostil melbournskega nadškofa, škofa iz Bendiga in bivšega provinciala avstralskih frančiškanov. Tudi o tem boste lahko prebrali v posebnem sestavku v teh Mislih.

Pot v Slovenijo me je vodila preko Združenih držav Amerike, kjer sem v Lemontu pri Chicagu deloval dobrih osem let, leta 2001 pa me je tam nadomestil p. Metod Ogorevc, ki je bil od smrti p. Bazilija leta 1997 voditelj Slovenskega misijona v Melbourne. Prijetna so bila srečanja s starimi znanci in prijatelji – druga stran obiska pa je bila bolj žalostna, ko sem srečal domače tistih prijateljev in rojakov, ki so se v teh letih poslovili s tega sveta.

Tako sem med drugimi obiskal grobova mojega novomašnega pridigarja p. Atanazija Lovrenčiča in p. Blaža Chemazarja, s katerim sva bila vsa leta skupaj in velika prijatelja (oba patra sta umrla letos aprila), ter grob posinovljenca Slovenske frančiškanske province Martina Hozjana, predsednika Slovenskega kulturnega centra in graditelja tamkajšnjega Slovenskega doma (**foto desno**).

Po enem tednu me je pot vodila naprej, v Slovenijo. Nekaj časa sem preživel pri domačih, pri družinah brata in sestre, obiskal pa sem tudi mnoge sobrate frančiškane, sorodnike in prijatelje.

Nekaj dni sem preživel na Sveti Gori pri Gorici, na nedeljo Slovencev po svetu, 2. julija, pa sem poromal tudi na Brezje.

Mnogi so mi naročali lepe pozdrave za rojake v Avstraliji, še posebej lepo pa pozdravljajo nadškof p. Stane Zore, provincial p. Marjan Čuden, p. Miha Vovk s Svete Gore in misijonar jezuit p. Stanko Rozman, ki je bil prav tako v Sloveniji na dopustu.

Ko je ob koncu junija prišla v Slovenijo tudi naša pastoralna sodelavka Marija Anžič, sva skupaj obiskala Prekmurje. Gostil naju je seveda g. Štefan Krampač, ki je bil rojen v Melbourne, nekaj let pred vrnitvijo družine v Slovenijo pa je preživel tudi v Adelaidi. V Kuzmi pa sem obiskal tudi Marijo Novak, ki se je pred nekaj leti vrnila v Slovenijo in je sedaj v tamkajšnjem domu za starejše. Ob mojem prihodu je bila v družbi z mamo našega Toneta Bunderla. Marija veliko misli na Avstralijo, se spominja svojih tukajšnjih prijateljev in znancev ter vse prav prisrčno pozdravlja. Ustavili smo se še v Melincih, kjer je bil na počitnicah tudi Simon Horvat, ki pa bo, ko boste prebirali te vrstice, že nazaj pri svoji družini v Adelaidi.

Naj Sveta Družina še naprej blagoslavlja našo slovensko družino

Pri Horvatovih v Melincih.

Obiskali smo tudi družino Ivana Koroše v Hotizi. Oba s Hermino sta letos praznovala 80. rojstni dan.

v Adelaidi in vse družine naših rojakov v Avstraliji, v domovini in povsod po svetu!

POKOJNA:

KIRSTY ANN DODIČ, rojena 22. aprila 1969, je nenadoma umrla na svojem domu 22. julija 2017. Pogrebno slovo je bilo 1. avgusta 2017 v poslovljni kapeli pogrebnega zavoda v Glenside. Za njo žaluje mož Franc, hčerki Savannah in Paige, starša in vsa družina Angele Dodič. Naše iskreno sožalje!

ALOJS (LOJZE) KRESEVIČ je umrl 4. avgusta 2017 v bolnišnici. Od njega smo se poslovili s pogrebno mašo v naši cerkvi 9. avgusta 2017 in ga po maši pospremili na pokopališče v Dudley Park. Rojen je bil 7. avgusta 1927 v vasi Račice pri Podgradu staršema Francu in Jožefi Kresevič. Bil je peti od sedmih otrok, tako da je imel štiri brate in dve sestre. Živa je samo še sestra Roza na Reki na Hrvaškem. Lojze je bil rojen v času, ko je bil ta del Slovenije pod Italijo. Hodil je v italijanske šole in pred propadom Italije za nekaj tednov izkusil celo italijansko vojsko. Leta 1947 je zapustil Slovenijo in odšel v Trst, da bi našel lepše in lažje življenje. Tam je srečal svojo bodočo ženo Rozo, ki je prišla v Trst leto za njim in januarja 1951 sta prišla v Avstralijo. Teden dni po prihodu sta se v Bonegillo poročila, mesec dni kasneje pa sta zapustila Bonegillo in prišla obirat grozdje v Beri.

Na obisku pri Mariji Novak (desna).

Albina Kalc je 25. maja letos slavila 80. rojstni dan ter v marcu 60. obletnico prihoda v Avstralijo. Praznovala je v krogu svoje družine. Čestitke in Bog živi!

Iz Beri sta prišla v Adelaido, kjer sta živela nekaj časa v stanovanju, potem sta kupila prvo hišo in nato sedanjo hišo v Prospect, ki je njihov družinski dom že 55 let. Leta 1954 se jima je rodila sin Robert, leta 1955 pa hčerka Susan. Poleg žene in otrok zapušča tudi sedem vnukov in vnukinj, prvega pravnuka ali pravnukinje pa se bo kmalu razveselil v nebeškem kraljestvu. Na Reki (Hrvaška) zapušča sestro Rozo, veliko sorodnikov pa v Sloveniji, v Italiji (kjer so živeli in umrli trije njegovi bratje) in na Hrvaškem. V Avstraliji zapušča tudi tri bratrance: Danila, Branka in Sandra Kresevič.

Naj pokojni Lojze počiva v miru!

p. David

PRAZNOVANJE 60-LETNICE SLOVENSKEGA KLUBA ADELAIDE

V nedeljo, 25. junija 2017, slovenska skupnost v Adelaidi ni praznovala samo 26. obletnice samostojnosti Slovenije, ampak tudi 60. obletnico Slovenskega kluba Adelaide.

Praznovanje smo mnogi pričeli s slovensko sveto mašo v naši cerkvi Svete Družine v West Hindmarshu. Daroval jo je p. Ciril Božič, saj je bil p. David v Sloveniji. Pri maši se nam je pridružil tudi Michael Atkinson MP, poslanec v parlamentu za okraj Croydon in predsednik parlamenta države Južna Avstralija (*foto desno*).

V Slovenskem klubu je potekalo praznovanje ves popoldan. Med kosilom in večerjo so se zvrstile posamezne točke uradne proslave. S praznovanjem smo hoteli počastiti naše starše, stare starše in tudi že prastare starše, ki so se vsa ta leta žrtvovali in delali za naš klub. Dan je bil pravo družinsko praznovanje, saj je lahko vsak našel nekaj zase: pekli so prašičke, imeli smo prikaz izdelovanja klobas, igrali so namizni tenis, biljard ali balinali – ali pa so nekateri enostavno uživali družbo svojih domačih in prijateljev ob dobri hrani in pijači. Najlepša hvala vsem, ki ste se praznovanja udeležili in še posebej tistim, ki ste pripomogli, da je bilo praznovanje tako nepozabno doživetje: častnim gostom za voščila in dobre želje, predsednici Dinki Jerebica - Emes za govor, ki ji je prihajal res iz

srca; hvala nastopajočim (še posebej otroškemu in odraslemu pevskemu zboru) in vsem prostovoljcem, ki ste kakor koli prispevali k pripravi slovesnosti: s pripravo dvorane, krašenjem, kuhanjem, serviranjem, čiščenjem in še z milijon drugimi podrobnostmi ste pomagali narediti praznovanje lepo in uspešno. Bil je res čudovit in vesel dogodek, ki je povezal družine in prijatelje več generacij. Praznovali smo dosežke iz preteklosti, praznovali pa smo jih v upanju na lepo prihodnost in v spominu na tiste, ki so za naš klub v preteklosti toliko žrtvovali, pa jih ni več med nami.

Rosemary Poklar

THE 60th ANNIVERSARY OF THE SLOVENIAN CLUB ADELAIDE AND CELEBRATION OF THE 26TH ANNIVERSARY

OF SLOVENIAN INDEPENDENCE

Address by Dinka Jerebica – Emes, President
Adelaide, Sunday 25th June 2017

It is my great pleasure to welcome all of you here today. Our dignitaries, our members, our guests from the oldest to the youngest. Lep pozdrav vsem in hvala, da ste prišli!

Today is the celebration of the 26th anniversary of Slovenian Independence and it is the celebration of the 60 years since our club has started and a huge thank you to all of you that are here to celebrate this occasion. When I was thinking about what to say at this event – many ideas came through – but what I asked myself was – what is the true essence of today? What is the meaning of today? So I concluded (with the help of a glass of wine or two and little bit of slivovica) that I believe that the meaning of today is about the amazing lives of the people who came to this country – my parents, your parents – our families. Whatever their reasons – they had decided to make a new beginning in this country. A beginning that was faced with challenges. A beginning of joy, a beginning of success and accomplishment.

So I concluded (with the help of a glass of wine or two and little bit of slivovica) that I believe that the meaning of today is about the amazing lives of the people who came to this country – **my** parents, **your** parents – **our** families. Whatever their reasons – they had decided to make a new beginning in this country. A beginning that was faced with challenges. A beginning of joy, a beginning of success and accomplishment.

But – here comes the big one – the beginning of the realisation of **no return! Can you imagine – no return in the foreseeable future?** That they couldn't just jump on a 'jet plane' (as the song goes) and fly home, or make a phone call that

you knew – if you could afford to have home line in the first place – would financially disadvantage your family.

The beginning of the realisation of a sense of loss and suffering. Back in the day – in the 1940s and 1950s and so on, the closest you could do to connect the new world with the old – was to send a letter by SEA MAIL, which would take one month just to get there – because Air Mail was still very expensive. It is hard to imagine.

One month – what takes one month today???

There were no computers or mobile phones, no internet, no Skype, no texting, no googling, no phone plans now all that – is in most cases – at our fingertips; there is technology all around. What took days and months now takes seconds.

I came to this land when I was five – I was born in the "Old Land" – the land that my father, in particular, shed so many tears. Some families were fortunate – they were able to sponsor their relatives to come to Australia so they were united. But others left everyone behind. My father was one of those. I share my story, because I know my story is duplicated and repeated in many other lives here today.

How many events – birthdays, christenings, birth of nephews and nieces, death of loved ones, the death

of a father and mother, grandmother, grandfather, brother, sister... My father as I said, shed more than one tear, drank more than one drink to comfort himself that he wasn't able to be at those events – which in turn impacted on me, on my mother, sister and immediate family.

But there is a silver lining to every cloud – and that is the community. **Our community** – the courage and determination to create a new beginning – the beginning of a collective – the beginning of a “družba” – our “družba” our community. Through the hard work of all our members and all the presidents before me and committee members, the ‘Slovenians’ began to create their own piece of Slovenia. They would get together, they would sing, they would dance they would drink and they would work. And they would do this many times over, that was their joy, that was their healing, that is what saved them in their struggles.

So today we are celebrating the 60th anniversary of their achievement – this club – **this healing place**. This celebration is a witness to a piece of their homeland a piece of Slovenia that is here in the heart of Adelaide. Did they realise back in the day what they were truly deciding to do? I don't think so, but the admiration I have/we have – is that having made that decision **you** the first generation had amazing courage. With no language, with no money, with new families – you that are here today, you had the courage to continue a healthy life – with no psychiatrists and no drugs – but maybe with a little bit of help from a glass or two of “vino”. A life that you provided the best you could for your families, a life that has contributed to the fabric of our society today. You were able to convert your difficulties to successes. I/We have great admiration for you – our first generation.

We, your children, would like to say thank you for all that you have done. We hope that we can continue the success you have created with the club, this small piece of Slovenia. We hope that you are and will be proud of us as we look at continuing this tradition and the Community that you have created. The responsibility is now beginning to be ours. We had our first amazing success with the Masquerade Dance earlier this year; this has been followed up by the Catch up Sundays – which has begun to attract the now new recent Slovenian arrivals. We

will begin to have Catch up Fridays with “kranskys” in August, and so that we can balance our lifestyle of too much eating (which Slovenians do well) there will also be Catch up Walks.

There is also “Sveti Miklavž”, Culture Day, Concerts and hopefully sometime soon a school for teaching the little ones Slovenian. That is to just to name a few.

However, I will ask **2nd/3rd and 4th generations** as you are here today, to give it some thought as to what is in **your heart**. What are we going to take on from our parents – the first generation? Can we continue this tradition? Can we be respectful – in our activities and our goals not only for us Slovenians on this Slovenian soil, but that this club and its members can be inclusive of all other communities.

Through the Club we are now providing you all with an opportunity to again **connect and reconnect** with each other – take this gift, cherish it, and make it grow. Become part of this community again! We are blessed that our parents chose this country. This is the best country to live in the world! Thank you for all that you have done. I/We would also like to acknowledge and take a moment for the ones that are not here with us today: the mothers, the fathers, brothers, sisters, uncles, aunties, daughters and sons, all that have gone before us, and those that are not here today because they are not well. Could we please take a moment of reflection for remembering and paying our respects.

I would like to say a big thank you to the Youth Choir and our Senior Choir, and the presenters today. Also a thank you and gratitude to the great committee that I feel privileged to be part of. Thank you for the **trust** that you have in me. Thank you for all the work that you are doing and the work today. Thank you to the people that have helped and continue to help in all sorts of ways. Thank you to the people that are deciding to come on board, and to the rest of you, thank you for being in our lives and being our teachers. I feel blessed to have been given this opportunity to be of service to my Slovenian people.

Thank you and God Bless!

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM EV: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

V Mislih maj – junij 2017 smo na straneh 45 do 47 napovedali dogodke in slovesnosti, ki so se zvrstili v zadnjih dveh mesecih, tako, da lahko sedaj še dodatno in slikovno potrdimo lepe trenutke, ki smo jih bili deležni.

TELOVSKO PROCESIJO smo imeli tretjo nedeljo v juniju, 18. junija 2017, in sicer letos pred sveto mašo. Za sredino dneva so namreč vremenoslovci napovedovali nevihte, a teh ni bilo, saj je med sveto mašo, ko smo obhajali tudi **SREBRNO MAŠO** **patra Viljema Lovšeta DJ**, sonce prav lepo razsvetlilo našo cerkev. Bil je prav lep, še po jeseni dišeč dan, čeprav že v naši zimi. Pet oltarjev so postavili člani petih slovenskih društev in

pri procesiji lepo sodelovali. Pater Viljem, ki se mu je iztekalo sobotno leto v Avstraliji, je posebej ganljivo nagovoril občestvo, ki se je skupaj z njim zahvaljevalo Bogu za njegovih 25 let duhovniškega služenja. (Njegova zahvala je bila objavljena v prejšnjih Mislih, maj - junij 2017, na straneh 32 – 33). Na tej slovesnosti smo dodali tudi prošnjo za nove delavce v Gospodovem vinogradu, saj ima letos vsa Slovenija le pet novomašnikov.

Praznična nedelja se je nadaljevala v dvorani, kjer je s kosilom postregla skupina iz St. Albansa pod vodstvom predsednika tamkajšnjega društva Slavka Blatnika.

DAN DRŽAVNOSTI, 25. junij, je bil letos na nedeljo, zato je bilo še posebej slovesno, tako **v cerkvi, kot popoldne v središču Melbourn na trgu Federation Square**, kjer so prvič zaplapolale slovenske zastave. O tem dogodku posebej poročata Frances Urbas – Johnson in Anica Markič. Pater David je bil v mesecu juniju na dopustu, tako sem tisto nedeljo daroval sveto mašo v Adelaidi pater Ciril, v Melbournu pa je bil še p. Viljem, ki je tisti dan zvečer že odpotoval proti domu. **V Adelaidi smo se prav tako spomnili dneva državnosti že v cerkvi in tudi jubileja 60 let delovanja Slovenskega kluba Adelaide.** Slovesno praznovanje je bilo popoldne v dvorani kluba. **Prav takšno praznovanje (60 let) pa so imeli tudi pri Slovenskem društvu Sydney.** Naše čestitke v obe mesti z željo, da bi lahko še dolgo povezovali rojake in nudili gostoljubje mnogim. Na slovesnosti v Adelaidi je imela izredno lep slavnostni nagovor predsednica Kluba, gospa Dinka Jerebica - Emes, zato smo jo zaprosili, da ga objavimo tudi v Mislih.

ŽEGNANJE v čast našima zavetnikoma svetima bratoma Cirilu in Metodu obhajamo vedno prvo nedeljo v juliju; njun praznik je v slovanskih deželah 5. julija, v koledarju vesoljne Cerkve pa 14. februarja, na smrtni dan sv. Cirila (umrl 14. februarja 869). Po slovesnosti v cerkvi je bil letos že deveti nastop naših glasbenikov, ki jih je zbral skupaj **Branko Kojc (foto spodaj).** Branko je **20. junija dopolnil 75 let**, zato ob zahvali še iskrene čestitke in naj ga Bog blagoslavlja, da bo skupaj s svojimi glasbenimi prijatelji še dolgo prinašal med rojake in ljudi drugih narodnosti veselo glasbo in pesem, ki vzradosti naša življenja. Zahvala vsem glasbenikom in gospodinjam, ki so bogato obložile praznične mize v dvorani.

Zaradi obiska nadškofa Harta v Sloveniji sem p. Ciril 3. julija odpotoval iz Melbourn, Marija pa je bila že tam teden prej. O tem obisku lahko berete poseben zapis v teh Mislih. Pater David je bil drugo nedeljo v juliju že nazaj; četrto nedeljo, 23. julija, pa je bil v Kew pater Darko iz Sydneya, ki se je pred tem s p. Davidom udeležil konference v Melbournu; p. David je bil ponovno v Adelaidi za četrto in peto nedeljo v juliju ter še prvo v avgustu.

ZAHVALA patru Davidu, patru Darku in vam, mnogim sodelavcem in dobrotnikom, ki ste na različnih področjih odgovorno skrbeli za naš misijon. Zahvala tudi za vse darove ob žegnanju! Sprejmite mnoge pozdrave iz Slovenije, pa tudi izredno hvaležnost našega nadškofa Denisa Harta, škofa Leslie-a Tomlinsona ter Fr. Paula Smitha OFM, ki so ob vodstvu patra Cirila in Marije ter ob spremstvu misijonarja p. Stanka Rozmana DJ teden dni občudovali lepote Slovenije ter doživljali vero in dobroto naših ljudi, kot lahko berete v teh Mislih.

32. OBLETNICA SMRTI PATRA INOCENCA FERJANA 20. OBLETNICA SMRTI PATRA BAZILIJA 3. OBLETNICA SMRTI PATRA JANEZA

V sredo, 26. julija 2017, na god svete Ane in Joahima, je minilo že 20 let od smrti p. Bazilija. Mnogi smo rekli: Joj, kako hitro mineva ta čas! S hvaležnostjo Bogu za dar življenja in služenja patra Bazilija med nami smo zanj darovali sveto mašo v nedeljo, 30. julija. Med nami je deloval od leta 1956 do smrti leta 1997. Lenti Lenko OAM je ob tej obletnici napisal prijazen spomin nanj. Tri leta pa je že od smrti patra Janeza Tretjaka OFM (umrl je 27. julija 2014 v Radljah ob Dravi). V Adeladi je deloval od leta 1980 do 2013. Hvaležen spomin na p. Bazilija in p. Janeza smo združili z molitvijo za nove delavce v Gospodovem vinogradu. Dvaintriideset let pa je minilo 12. avgusta letos, odkar je umrl v ZDA p. Filip Inocenc Ferjan OFM, ki je deloval v Adelaidi od avgusta 1975 do julija 1980, ko je tja prišel p. Janez.

DOBRODOŠLICA PATRU BOŠTJANU

Med nami v Kew smo v nedeljo, 30. julija 2017, pozdravili mladega kaplana z ljubljanskega Viča, rojstne župnije p. Bazilija, lanskega novomašnika patra BOŠTJANA HORVATA OFM. Pater Boštjan je doma iz Beltinec, rojen 16. aprila 1977, očetu Alojzu in materi Mariji roj. Gruškovnjak iz Beltinec. Po osnovni šoli v domačem kraju in gimnaziji v Ljubljani je na Univerzi v Ljubljani diplomiral iz javne uprave in managementa. Leta 2008 je vstopil kot kandidat v frančiškanski red. Po šestletnem študiju na Teološki fakulteti je bil 29. junija 2016 v stolnici v Ljubljani posvečen v duhovnika. Novo mašo je obhajal v domači župniji sv. Ladislava v Beltincih 10. julija 2016. Ponovitev nove maše je imel v očetovi domači župniji Povišanja sv. Križa v Črenšovcih. Njegovo novomašno geslo je: *Veselite se v Gospodu!* Sedaj deluje kot kaplan

v župniji sv. Antona Padovanskega na Viču v Ljubljani. Med nami je bil le par dni. Zahvaljujemo se mu za evangeljsko veselje, ki nam ga je prinesel. Vodil je somaševanje za pokojna patra Bazilija in patra Janeza, podelil zakrament sv. krsta Frankie Mai Telich, ki predstavlja tretjo prekmursko generacijo v Avstraliji, bil pri birmanski slovesnosti v Doncastru. Uspeli smo mu pokazati mesto Melbourne in seveda občudoval je lahko večerni prihod pingvinov na Phillip Islandu. Večji del časa svojega obiska je preživel v Sydneyu pri p. Darku.

Slovesni in zapovedani PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA je bil v torek, 15. avgusta. Praznična sveta maša z obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji je bila v Kew ob 10. uri dopoldne. Tudi že nedeljo pred praznikom smo imeli obnovo posvetitve v Kew, Geelongu in v St Albansu. V Avstraliji sta zapovedana praznika le veliki šmaren in božič.

Pater Boštjan med Prekmurci

OČETOVSKI DAN IN MAŠA NARODOV

Kot občestvo bomo v Kew praznovali očetovski dan teden prej, in sicer v nedeljo, **27. avgusta**. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot za skupno mizo. Tisto nedeljo bo v katedrali sv. Patrika v Melbournu maša narodov: ob 2. uri popoldne bo molitev rožnega venca, sledila bo nadškofova sveta maša s somaševanjem izseljenskih duhovnikov. Že sedaj vabimo k udeležbi, saj bomo duhovniki in občestva različnih narodnosti ob tej priložnosti še posebej čestitali in izrekli zahvalo nadškofu Denisu J. Hartu – zlatomašniku. Narodne noše so zelo dobrodošle.

KONZULARNE URE V KEW

Iz Veleposlaništva Republike Slovenije so nas zaprosili, da bi imeli v prostorih našega misijona konzularne ure in sicer v petek, 1. septembra 2017. Imel jih bo novi svetovalec in namestnik vodje misije Veleposlaništva RS v Canberri g. Andrej Kralj. Kdor potrebuje konzularno pomoč, naj se predhodno najavi na konzularnem oddelku veleposlaništva, telefon 02 6290 0000.

110 LET OD KRONANJA MARIJE POMAGAJ

Prvo nedeljo v septembru, na angelsko nedeljo, 3. septembra 2017, se bomo pridružili praznovanju na Brezjah ob 110. obletnici kronanja milostne podobe Marije Pomagaj. Na trgu pred brezjansko baziliko je njen mozaik, delo umetnika Lojzeta Jeriča iz Melbourn, darilo avstralskih Slovencev v letu 2014, ob praznovanju dvestote obletnice podobe Marije Pomagaj. Ob tem mozaiku smo bili zbrani letos v soboto, 8. julija 2017, skupaj z našima nadškofoma - melbournskim Denisom Hartom in ljubljanskim Stanislavom Zoretom OFM s posebnimi mislimi na vse rojake v Avstraliji in drugod po svetu (**foto spodaj**).

ROMANJE V MARIAN VALLEY v Queensland

Odhod iz Melbourn z letalom bo v četrtek, 7. septembra ob 11.15 dopoldne (polet Virgin Australia VA 739), pristanek na letališču Gold Coast (Coollangatta) ob 1.20 popoldne. Odhod avtobusa, ki nas bo peljal iz Kew na letališče bo ob 8.30 dopoldne. V petek, 8. septembra, je praznik Marijinega rojstva – mali šmaren. Dan bo prost, namenjen Gold Coastu; skupaj pa bomo obhajali sveto mašo v Surfers Paradise. V soboto, 9. septembra, bo ob 9. uri odhod avtobusa za Marian Valley. Tam bo ob 11. uri romarska maša, nato med procesijo k naši kapelici Marije Pomagaj pete litanije Matere Božje. Po končani slovesnosti bo kosilo, ki ga vsako leto z veliko skrbjo in ljubeznijo pripravijo tamkajšnji rojaki ob vodstvu Marte in Jožeta Gjerek, njune družine in sodelavcev. V nedeljo, 10. septembra, bo ob 9. uri dopoldne odpeljal avtobus proti Brisbane in naprej do kraja Woodford, kjer bomo imeli ob 11.30 dopoldne sveto mašo v cerkvi St Mary's, 16 Peterson Road, ter ogled parka, kjer so postavili postaje križevega pota. Sledilo bo kosilo. V ponedeljek, 11. septembra, bomo imeli polet z letališča Gold Coast ob 11.55 dopoldne, pristanek v Melbournu ob 2.20 popoldne (polet Virgin Australia VA 736). Potem pa zopet z avtobusom do Kew, kamor bomo prispeli do četrte ure popoldne.

PRAZNIK POVIŠANJA SVETEGA KRIŽA bo v četrtek, 14. septembra. Slovenska frančiškanska provinca nosi to ime in to je njen godovni dan! Naslednji dan, v petek, 15. septembra, je **god Žalostne Matere Božje**. Pri sveti maši ob srečanju molitvene skupine v petek bomo povezali oba godova.

SLOMŠKOVA NEDELJA bo 24. septembra. Med sveto mašo nas bodo bogatile Slomškove misli in pesmi.

ROŽNOVENSKI MESEC OKTOBER se bo začel že prvi dan z **rožnovensko nedeljo**. Ves mesec bodo ob nedeljah članice molitvene skupine vodile molitev rožnega venca 20 minut pred začetkom svete maše.

Druga nedelja v mesecu, 8. oktobra 2017, bo **FRANČIŠKOVA NEDELJA**; praznik našega redovnega ustanovitelja sv. Frančiška Asiškega je 4. oktobra. Sv. Frančišek Asiški je bil rojen v italijanskem mestu Assisi leta 1182 in je umrl pri cerkvi Marije Angelske v Porciunkuli ob vznožju Assisija v večeru 3. oktobra 1226. Sedanji papež Frančišek nosi ime po njem.

ZAKONSKI JUBILEJI

Praznovanje zakonskih jubilejev bomo imeli tretjo nedeljo v oktobru, 15. oktobra, med sveto mašo, ko bomo obhajali tudi 49. obletnico blagoslovitve naše cerkve. Vabimo zakonske jubilate, ki praznujete okrogle obletnice, da nam to sporočite.

SVETI KRST: V Geelongu sta prejela sveti krst med sveto mašo: **CLARA JOSEPHINA PERŠIČ**, rojena 20.08.2016, Geelong VIC. Mati Maria Peršič, oče Peter Edward Peršič. Botra sta Daniella Eaton in Christopher Lozar. Holy Family, Bell Park VIC, 09.07.2017 ter **KATIJA MARY PERŠIČ GLEESON**, rojena 05.11.2016, Malvern VIC. Mati Katarina Julia Peršič, oče Dominic James Gleeson. Botri so Maria in Peter Peršič ter Lisa Compton-Robins, Holy Family, Bell Park VIC, 09.07.2017.

FRANKIE MAI TELICH, rojena 06.02.2017, Heidelberg VIC. Mati Mateja Telich, oče Thai Hong Nguyen. Botri sta Karen Spiteri in Michelle Davis. Sv. Ciril in Metod, Kew, 30.07.2017.

ETHAN JOSEPH GRILJ, rojen 01.06.2017, Mitcham VIC. Mati Elena Grilj roj. Orendarchuk, oče Simon Joseph Grilj. Botra sta Geoffrey Potepan in Ana Vargas. Sv. Ciril in Metod, Kew, 12.08.2017.

Marisa Paolucci

Daniel ter Lotti Bogovic

SV. BIRMA

Daniel Bogovic, Marisa Paolucci Alessia Ezertic-Nadalin so prejeli zakrament sv. birme v župnijski cerkvi St Gregory the Great v Doncastru v nedeljo, 30. julija 2017. Lotti Bogovic pa je prejela zakrament sv. birme v soboto, 19. avgusta 2017, v cerkvi St Anne's v East Kew.

Čestitke prejemnikom zakramentov, staršem, družinam, botrom in starim staršem!

Mariji Bole sta vnučka Nathan ter Lana prinesla čestitke za njen 70. rojstni dan.

Lana je prejela prvo sveto obhajilo v cerkvi St Luke's v Wantirni South v nedeljo, 13. avgusta 2017. Čestitamo!

Franc Tomažin (sedmi z leve) je praznoval 80. rojstni dan z mnogimi dobrimi željami in voščili.

Čestitke Katarini Cevec za 80 let!

Viktorju Ferfolja na zdravje za 85 let!

Sanda Potočnik je praznovala 90 let.

Skupina, ki je pripravila in postregla s kosilom v Kew v nedeljo, 18. junija 2017.

Po sveti maši v cerkvi Sacred Heart v St Albansu, v nedeljo, 11. junija 2017. (Foto p. Ciril)

VESTI S KLUBA JADRAN

predsednica Romana Žetko

Kot na Federation Square, smo imeli tudi na klubu Jadran 25. junija 2017, ob 26. obletnici samostojnosti Slovenije, kratek zgodovinski pregled Slovenije. Kot je na ta dan za nas običajno, smo imeli tudi letos velik kres. Sledila je večerja s kuhanim vinom za vse udeležence.

23. julija 2017 smo imeli na Jadranu pokušnjo vin in ples. Zabaval nas je Enzo Marazi.

Medalje za najboljša vina so prejeli:

Črna vina: 1. mesto: Stane Starc; 2. mesto: Jožef Caf; 3. mesto: Jožef Caf; Bela vina: 1. mesto: Alojz Komar; 2. mesto: Roman Benčič; 3. mesto: Aldo Karlovič.

Vsem dobitnikom medalj iskrene čestitke!

P.S.: Končno se je vrnila Marija Iskra. Dobrodošla! Zelo smo veseli, da je po dolgem času spet med nami.

Z leve proti desni: Aldo Karlovič, Roman Benčič, Alojz Kumar, Romana Žetko, Stane Starc, Jožef Caf, Franc (Renato) Iskra.

Odpeljali smo se v Geelong na praznovanje božiča v juliju.

Ana in Franc Baša sta se poročila 21. julija 1957 v Altamuri v bližini Barija v Italiji. Desno sta Ana in Franc 21. julija 2017 ob praznovanju biserne poroke. Fotografiji sta poslala hčerka Bernarda Vrh in sin Alan Baša. Čestitamo!

NAŠA BISERNA POROKA

Marija in Toni Iskra – Kristina in Albin Kocjančič

Naša skupna zgodba se je začela daljnega leta 1957 v Trstu, v begunskem taborišču San Saba.

Toni in Marija sta odraščala skupaj v vasi Sušak pri Ilirski Bistrici, tudi pred poroko sta bila njuna priimka enaka — oba sta se pisala **Iskra**. Albin in Kristina prihajava iz iste vasi, iz Hrastovelj pri Črnem Kalu, kjer sva skupaj odrasla, tudi najina priimka pred poroko sta bila enaka — **Kocjančič (desna na fotografijah)**. Tonija in Marijo sva spoznala 13. februarja 1957. Takoj smo se ujeli, bili smo vrstniki, polni življenjskega optimizma in goreče želje po boljšem življenju. Drug drugemu smo vlivali upanje in delili svoje sanje. Ko so nas po nekaj dneh premestili v Bari na jug Italije, smo imeli srečo, da smo ostali skupaj. Pred nami je bila neznana usoda, jezika nismo znali, denarja ni bilo, bali smo se, da nas ločijo. Odločili smo se, da se poročimo in kot zakonska para nadaljujemo svojo pot. Toda, kako izpeljati ta podvig, brez denarja, brez primerne obleke, brez rinke? Kjer je volja, tam je pot. Nismo se mogli poročiti na isti dan, kajti Toni je imel samo eno tanko aluminijasto rinko, Marija klobuček, torbico in čevlje. Tako sta se onadva poročila 17. julija 1957, v Romi sta imela tudi dobro kosilo. Tri dni kasneje, 20. julija 1957, sva se poročila Albin in Kristina. Toni nama je posodil tisto tanko rinko, Marija svoj beli klobuček, torbico in čevlje. Toni je bil najina poročna priča. Poročila sva se v Bariju, ni bilo ne kosila, ne sendviča.

Ta tanka rinka iz aluminija je združila oba para in je močna vez med nami, ki drži še danes. Ljubezen, spoštovanje, pomoč drug drugemu, vera v Boga, to so vrednote, ki so zlata vredne. Po prihodu v to lepo deželo,

Kristina Kocjančič

Avstralijo, ki je postala naš dom, smo vsi štirje s skupnimi močmi kupili hišo, kjer smo pod isto streho živeli dobri dve leti. Družini sta se povečali in ustvarili smo si vsak svoj dom, vendar so vezi med nami ostale močne. Vez z domovino ohranjamo z druženjem v klubu Jadran, kjer sta Toni in Marija člana že od vsega začetka.

Tukaj praznujemo 60. obletnico poroke, še vedno smo botri, prijatelji in upamo, da bo tako še dolgo. Veselimo se naših otrok in vnukov. Tako se ta vez, ki se je začela v Bariju, v Italiji, nadaljuje v Melbournu v Avstraliji, v naslednje generacije. Lepe pozdrave našim sestram, bratom in prijateljem.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$400: Alenčica Read (Frank). **\$40:** Helena Pirc, Jožica Paddle Ledinek. **\$60:** Vida Valenčič. **\$30:** Frančiška Šajn. **\$20:** L & E Bogatez, L & N Novak, Anton Brumen, Roza Kavaš, Kristina Kocjančič. **\$10:** Emilija Jaksetič, Frenk & Gizela Ratej, Ivanka Gosar, Emilija Jaksetič, Frank Pavžin, Jože & Pavla Vohar. **ZA MISIJONE: \$100:** Pevci ob rojstnem dnevu Francke Anžin.

ZA p. STANKA ROZMANA: \$100: Francka Anžin. **\$50:** N.N. - Canberra,

ZA g. PEDRA OPEKA: \$300: N.N. - Canberra.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNikom!

Sveta maša v dvorani Slovenskega društva
Ivan Cankar v Geelongu v nedeljo, 11. junija 2017.
(Foto Marija Anžič)

ODŠLI SO

ANA ROEST roj. IPAVEC je umrla 26. maja 2017 na domu v Melbourne. Sožalje sinu Robertu in hčerki Janette z družino.

ANICA SEŠERKO roj. RAZGORČAN je umrla 11. junija 2017 v Narre Warren. Rojena je bila 03.12.1939 v Mariboru. Sožalje možu Jožetu, sinu Branku z ženo Saro in otrokoma Sue in Steven ter bratu Dragu z družino v St. Albansu. *Hvala Heleni Leber za sporočilo.*

OTMAR (OTO) VERDENIK je umrl 13. junija 2017. Rojen je bil 20. oktobra 1938 v Zgornji Pristavi pri Ptuj. Pogrebni obred je bil pretekli petek, 30. junija, v cerkvi Resurrection v Keysborough. Sledila je kremacija. Sožalje ženi Katici ter sinovoma Otmarju in Silvu.

JOŽEF (PEPE) SIMČIČ je umrl 25. junija 2017 v Bundoora Extended Care, star 82 let. Rojen je bil 2. marca 1935 v Kozani v Gorških Brdih. Leta 1958 se je v Italiji poročil z Emo Velišček iz Huma v Goriških Brdih in leta 1959 sta prispela v Melbourne. Poslana sta bila v kamp v Bonegillo, od koder jima je delo v Melbourne omogočil in ju od tam pripeljal p. Bazilij. Jože je delal z betonom. Za njim žalujejo žena Emma, hčerka Betty Simčič Watson, sin Danny in hčerka Cindy Ferguson z družinami, sestra Lily Ivančič z družino v Melbourne, sestra Vera z družino v Vrtojbi v Sloveniji ter sorodniki družin Simčič in Ivančič v Avstraliji, Sloveniji in v Kanadi družina pokojnega brata Oskarja. Jožetova sestra Ada Prinčič je umrla letos v Kozani na veliko soboto, 15. aprila 2017. Po pogrebem obredu v zavodu White Ladies je sledila kremacija v krematoriju Fawkner. **pater Ciril**

Pater David je pripravil zapis o pokojnih:

FRANK ALEX BOLE je umrl 30. junija 2017. Oče Miro je že pokojen, zapušča pa mamo Francesco, brata Raya, sestro Jenny, partnerko Grace in druge sorodnike. Pogreb je bil 10. julija 2017 iz kapele pogrebnega podjetja na pokopališče Northern Memorial Park v Glenroyu (*Herald Sun*, 4. 7. 2017).

MARIJA SONJA ŠTOLFA roj. KAČIČ je bila rojena staršema Avguštinu in Idi Kačič 7. novembra 1934 v Brestovici pri Komnu na Krasu kot druga v družini šestih otrok, od katerih sta sestra in brat že pokojna, dva brata in ena sestra pa še živita v Sloveniji. Na Krasu je preživela svojo mladost, v začetku petdesetih let odšla čez mejo v Italijo in prišla leta 1954 na ladji Castel Verde v Avstralijo. Še isto leto se je poročila z Vincencem Štolfa. Živel so najprej v Brunswicku, pozneje pa so se preselili v Pascoe Vale. Mož je umrl leta 2013, ona pa je živela v Pascoe Vale do pred nekaj tedni, ko je morala v bolnišnico in 4. julija 2017 tam umrla. Isti dan je umrla tudi Pavlina Pahor, s katero sta prišli skupaj v Avstralijo in ves čas ostali prijateljici. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi 11. julija 2017, po maši pa smo jo pospremili na pokopališče Keilor. Sožalje sinu Alfredu ter sorodnikom v Avstraliji, Sloveniji in Italiji.

PAVLINA PAHOR, roj. 9. februarja 1930, je umrla 4. julija 2017. Njen mož Albin je umrl leta 1992, zapušča pa hčerko Anito ter sinova Walterja in Guya z družinami. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Petra v Bently East 12. julija 2017,

pokopana pa je na pokopališču Cheltenham Memorial Park (*Herald Sun*, 7. 7. 2017). Pokojna Pavlina je več let pomagala učiti v Slomškovi slovenski šoli v Kew, zato smo se je še posebej spomnili pri maši v nedeljo 9. julija.

DRAGO FABJAN je umrl 11. julija 2017. Rojen je bil 8. julija 1932 v Ponikvah na Krasu. Za njim žalujejo žena Milena ter hčerka Vanda z družino. Pogrebna maša je bila 18. julija v cerkvi sv. Martina de Porres v Avondale Heights, pokopan pa je bil na pokopališču Keilor (*Herald Sun*, 14. 7. 2017).

MARIJA KRNEL roj. BRGOČ je bila rojena 27. oktobra 1930 v vasi Trnje pri Pivki kot tretja v družini osmih otrok staršema Alojzu in Agati Brgoč. V domačem kraju je odraščala in obiskovala osnovno šolo. Zaradi težkih razmer je leta 1954 odšla iz Slovenije in se naslednje leto v Italiji poročila z Antonom Knelom. Rodil se jima je sin Stanko, na Anzac Day leta 1956 pa je družina prišla v Avstralijo. Živel so v najprej v Richmondu, potem v Hawthornu, Blackburnu in v Vermont South, kjer je od letošnjega januarja živela v domu za ostarele. Umrla je 15. julija v bolnišnici Knox v Wantirni. Dan pred smrtjo me je poklical sin Stanko in sem jo obiskal ter ji podelil zakramente za umirajoče. Pogrebna maša je bila 21. julija v naši cerkvi, pokopana pa je na pokopališču Springvale ob svojem možu, ki je umrl 12. maja 2006. Dve sestri in dva brata (Lojzka, Tončka, Jože in Lojze, od katerega smo se poslovili v januarju letos v naši cerkvi) so že pokojni, pokojen je tudi njun sin Ljubo, ki se jima je rodil leta 1956 in umrl naslednje leto – sožalje pa izrekamo hčerki Marti in sinu Stanku z družinama, sestrama Silvi in Milki v Avstraliji ter sestri Sofiji na Norveškem; prav tako seveda tudi vsem drugim sorodnikom v Avstraliji in v Evropi.

ANTON KORČE je umrl 19. julija 2017 na svojem domu v Fawknerju, star 86 let. Rojen je bil 10. januarja 1931 v vasi Mala Brda pri Postojni. Pogrebna sveta maša je bila 26. julija v cerkvi St. Mark's v Fawknerju. Sožalje sestri Albin Barbiš in družini.

pater David

POKOJNI OTO (OTMAR) VERDENIK

Preteklo je že nekaj časa, odkar se je za vedno poslovil naš zvesti član in prijatelj, vsem dobro poznan **OTO (OTMAR) VERDENIK**. Rada bi obudila spomine nanj, saj mnogi niso vedeli, da Ota ni več med nami.

Oto je bil član Slovenskega kluba Planica Springvale od vsega začetka obstoja društva leta 1972. S svojo ženo Kati in sinovoma je vedno rad pomagal pri delu. Bil je v upravnem odboru, bil je lovec in predsednik Lovske družine na Planici.

Oto je bi rojen pevec. Ustanovil je ansambel Kristal in ga vodil 15 let. Nastopali so na Planici ob odprtju dvorane in ob 10-letnici društva. Leta 1970 je ustanovil Kvartet Zvon. Prvi člani kvarteta so bili: Oto Verdenik (ustanovitelj) ter pevci Zvonko Penko, Pavel Sedmak in Silvo Štefanec. Po večletnem petju in nastopanju so nekateri člani kvarteta zaradi bolezni morali zapustiti kvartet, Oto pa je našel nove pevce, spopolnil kvartet ter nadaljeval svoje poslanstvo. Leta 1981 so izdali ploščo s štirimi pesmimi, od katerih je dve spesnil Oto sam: Zvon večerni in Le nocoj luna mila. Pesmi na plošči pojejo: Zvonko Penko, Oto Verdenik, Nino Burlovič in Silvo Štefanec. Njihove pesmi se razlegajo širom Avstralije in po vsem svetu. Nastopali so po slovenskih klubih in v društvih drugih narodov, po raznih festivalih in po verskih središčih. Povsod so želi lepe uspehe. Leta 1999 so nastopili za etnični radio ZZZ v Hamer Hall v Melbourne. Predstavili so se vsem narodom na olimpijskih igrah v Sydneyu leta 2000 ter dobili v spomin diplomo. Oto Verdenik je nastopal mnogokrat pri različnih ansamblih in jih s svojim glasom in kitaro obogatil.

Več let se je boril z boleznijo, a nikoli ni odnehal s svojim glasom in navdušenjem za petje. Ni obupal, nadaljeval je z uresničevanjem svojih načrtov, dokler mu je srce dopustilo. Kruta bolezen mu je pretrgala moči in 13. junija 2017 je v bolnišnici za večno zatisnil oči. Ne bomo ga več videli, slišali pa bomo njegov glas, saj nam je zapustil lepo doto slovenskih pesmi.

V petek 30. junija ob 2. uri popoldne so bile molitve v katoliški cerkvi v Keysborough pri Springvale, nakar je bilo njegovo telo upepeljeno, žara pa poslana v njegovo rojstno vas v Sloveniji, kot si je vedno srčno želel. Po pogrebu je bila v njegov spomin in njemu v zahvalo večerja v Klubu Planica.

Oto, pogrešali Vas bomo, a Vaše delo in pesmi nikoli ne bodo pozabljene. Ženi Katici, sinovoma Otmarju in Silvu z družinami izrekamo iskreno sožalje ob izgubi dragega moža, očeta in starega očeta.

Naj počiva v Božjem miru, saj je mnogo pretrpel na tej daljni celini.

Lucija Srnc,
Slovensko društvo Planica, Springvale

IN MEMORIAM FR. BASIL (BAZILIJ) VALENTIN OFM MBE

July 26th 2017 marked 20 years since the sad and untimely passing of Fr. Basil (Bazilij) Valentin OFM MBE.

Fr Basil was instrumental in establishing the Saints Cyril and Methodius Slovenian Catholic Mission with its Religious and Cultural Centre in the Melbourne suburb of Kew. The Saints Cyril and Methodius Slovenian Catholic Church, the oldest Slovenian church in Australia that has been a central place of worship for the Slovenian Community for almost half a century proudly stands here, along with Baraga House and the former Mother Romana Home.

Fr Basil was a very patriotic Slovenian and fervent anti Communist. He was overjoyed to be able to visit Slovenia for the first time in 1990 after escaping from his beloved homeland and certain death at the hands of Comrade Tito's Communist henchmen at the end of World War Two. He visited Slovenia not long after the collapse of communism when Slovenia held it's first democratic elections since the end of World War Two and just before Slovenia declared independence in 1991. He also visited his beloved newly independent and internationally recognised Slovenian homeland in 1992 for the last time.

Fr Basil was extremely conservative and old fashioned in his political and social views. He certainly wasn't one to hold back and 'beat around the bush' when it came to speaking his mind! He made numerous enemies because he dared to 'call a spade a spade'! At the same time, Fr Basil had many more admirers and supporters than detractors and enemies because he dared to speak his mind and say it the way it really was. He most certainly wasn't a back stabber despite the fact that his stubbornness and strong determination often put him at odds with those who didn't share his conservative political and social views.

Fr Basil's deep loathing of Communism and the communist regime that was in power in his homeland paled in comparison for his deep love of God, devotion to the Virgin Mary and his Christian faith.

Upon arriving in Australia in 1956 from Lemont in the USA, around the time of the Melbourne Olympic Games, Fr Basil immediately began his pastoral work, establishing a Slovenian religious presence and community in Melbourne and helping countless people to get on their own two feet whilst facing the immense challenges of starting a new life in their new homeland, Australia.

Being a genuine refugee himself, having escaped communist oppression and tyranny in his homeland, Fr Basil knew all too well the challenges and difficulties faced by his fellow countrymen and women who wanted nothing more than a better life with new opportunities for prosperity, living in freedom in their newly adopted 'lucky country'. It's estimated that over 1800 people from dozens of different nationalities and creeds, mostly young men, passed through Baraga Hostel (Baragov dom) under his watchful eye!

Fr Basil was an active member of the Slovenian Club Melbourne (now the Slovenian Association Melbourne - Slovensko društvo Melbourne). He was a member of its executive committee for many years. Fr Basil was pivotal in bringing the Slovenian Community together to establish the Slovenian Mission in Kew and build the Saints Cyril & Methodius Slovenian Catholic Church and the former Mother Romana Home which sadly closed its doors in 2013. Fr Basil always emphasised the importance of being proud of our Slovenian background and hoped that this pride was passed down to the next generation born here in Australia from their first generation Slovenian immigrant parents. Who could ever forget all the fundraising events to build Mother Romana Home aged care facility (Dom ostarelih matere Romane). Fr Basil had visions of this home being fully occupied by Slovenian residents, but, sadly, this didn't happen as the facility was never completely filled with residents who were of Slovenian background.

The Slovenian church (slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda) was officially blessed in 1968 and will therefore be celebrating its 50th anniversary in 2018. It was built through the blood, sweat and tears of Slovenian volunteers who were united in a common cause - to build a central place for worship in their mother tongue as well as maintaining their culture, language and identity in their new homeland under the Southern Cross.

Fr Basil did have a number of health issues. Despite this fact, his untimely death on that cold wintery Saturday evening of July 26th 1997 at the age of 72 shocked everyone who knew and loved him! His funeral, held in the Lourdes Grotto at the Slovenian Religious and Cultural Centre in Kew was attended by as many as 2000 people, many of whom travelled long distances to be there. This event is often regarded as being the largest single gathering of

Australian Slovenian in the one location in the history of the Slovenian Community in Australia!

It was indeed a very sad day with even Fr Basil's most fervent opponents and detractors expressing sorrow and sadness for his untimely passing. His final resting place is within the Slovenian section at Keilor Cemetery in Melbourne's West where many Slovenians have their final resting places. He was also instrumental in organising this special burial place for Slovenians living in Melbourne and surrounding areas.

Fr Basil baptised me as well as countless other children born to Slovenian parents in Melbourne, Geelong and elsewhere. He also married countless couples in the 'kapelica' in the early days and later on, in the Slovenian church.

Fr Basil was also pivotal in helping establish the Slovenian Religious and Cultural Centre with the Holy Family Slovenian Church in West Hindmarsh in Adelaide. This centre was built by volunteers in the Slovenian Community in South Australia and officially blessed in 1983.

Perhaps my fondest memories of Fr Basil were at the holiday camps, organised every January at Greyfriars Estate near Sunnyside Beach at Mt Eliza. There was a nudist beach there and Fr Basil made sure to do his priestly duties, ensuring that none of us would have the 'privilege' of seeing anything that shouldn't be seen at our tender young ages! Black marks were given for bad behaviour and if you got 8 of them, you were sent home!

I also fondly remember Fr Basil at the many meetings of the former Slovenian National Council in Victoria, (Slovenski narodni svet Viktorije), which I regularly attended. He was often very passionate during those meetings stretching late into the night, particularly during those never to be forgotten times when the movement for Slovenian independence was in full swing.

Fr Basil proudly attended every Slovenian demonstration held in Melbourne's City Square and in front of the Victorian Parliament. I'll never forget how he simply couldn't hide his joy and happiness on January 16th 1992 when we gathered on the steps of Victorian Parliament House. This was the day that Australia granted diplomatic recognition to Slovenia and neighbouring Croatia.

I remember how stubborn and uncompromising Fr Basil could be, particularly in 1992 when he simply refused to allow the Slovenian Youth Concert (Slovenski mladinski koncert), being hosted by Melbourne that year to be held at another location

besides the hall underneath the church at Kew! In this particular instance, his stubbornness and determination didn't pay off because that huge event was held in the much larger hall at the Slovenian Association Planica. Where would we have put the 850 people who attended that huge event if Fr Basil's stubbornness and persistence actually paid off? Only God knows that answer 25 years later!

Whilst Fr Basil had a reputation for being stubborn, uncompromising and ultra conservative, he was also very humble. He never lived the high life yearning for accolades, thanks and praise and hvala in čast. He wasn't after any recognition for his tireless work within the Slovenian Community during the nearly 41 years from his arrival in Australia to his untimely death.

There are so many more of Fr Basil's achievements that I haven't mentioned in this article! I must however mention him being awarded an MBE (Member of the British Empire) in 1982 for his tireless work as a missionary priest amongst the Slovenian Community in Australia. He was also posthumously awarded the 'Honorary symbol of Freedom' (častni znak svobode Republike Slovenije) by the Slovenian Government in 2000, 55 years after being lucky enough to escape from his beloved Slovenian homeland with his life!

Fr Basil truly was a wonderful and humble Franciscan priest, missionary, social worker, cultural worker, poet, writer and friend to all those who knew, loved and respected him. If I was to mention all of Fr Basil's achievements, we would have to double the size of this issue of Misli and even then there wouldn't be enough room! Fr Basil truly was a pillar of the Slovenian Community, not only in Victoria but also in Australia.

Fr Basil Valentin OFM MBE, it seems that 20 years have passed way too quickly since you left us so unexpectedly on that cold Melbourne July evening. May you continue to rest in peace being rewarded in Heaven for all your great deeds and achievements during the nearly 73 years of your life on this earth.

Dragi pater Bazilij, nenadoma si nas zapustil in se skromno poslovil s tega sveta v tisti hladni zimski noči pred dvajsetimi leti! Bil si ponosen in zaveden Slovenec, pravi patriot, ki si z vsem srcem ljubil svojo slovensko domovino, narod, kulturo in jezik! Naj Ti bo lahka avstralska zemlja in naj Ti bo Bog bogat plačnik za vse dobro, kar si storil kot eden od stebrov slovenstva pod Južnim križem!

Lenti Lenko OAM, Melbourne

PRAZNOVANJE SLOVENSKE DRŽAVNOSTI V MELBOURNU

Minilo je 26 let, odkar je Slovenija proglasila svojo samostojnost. Tega smo se spomnili tudi Slovenci, živeči v Melbournu v Avstraliji. Svet slovenskih organizacij Viktorije (SSOV – CSOV Inc.) pod vodstvom novo izvoljene predsednice Frances Urbas-Johnson si je letos prvič zamislil in zaprosil za dovoljenje, da na dan slovenske državnosti na Federation Square v Melbournu dvignemo slovensko zastavo.

V nedeljo, 25. junija 2017, smo se zbrali na mestnem trgu, kjer so se že ob prihodu na visokih drogovih v vetru poigravale tri slovenske zastave. Ponosni smo se približali in zbrali na določenem mestu. Prisluhnili smo pozdravnim in spodbudnim besedam predsednice Frances Urbas – Johnson, sledil je govor veleposlanice RS, gospe Helene Drnovšek – Zorko, nato pa je dodal blagoslov temu praznovanju še p. Viljem Lovše, nakar smo skupno zmolili za našo domovino. Slovensko in avstralsko himno sta zapeli Helena Trinnick in Ana Tegelj. Ob petju slovenske himne se je dvignila še četrta slovenska zastava, tako, da so nato skupno zaplapolale štiri slovenske zastave. Uradnemu programu je sledilo sproščeno druženje in praznovanje ob glasbi ansambla Žagarji, petju in plesu. Kot bi rekli Avstralci: *That was the icing on the cake.*

Lepo je bilo videti med nami kar nekaj novo priseljenih Slovencev mlajše generacije. Dobrodošli in pozdravljeni. Našemu praznovanju so se pridružili tudi mimoidoči Azijci ter se veselili z nami. Posebna pozornost tega dneva sta bili Vera in Ana v narodni noši. Škoda, da teh ni bilo več - pa drugič.

Omembe vredno je tudi to, da je varnostno vodstvo Melbournu imelo popolno zaupanje v nas, saj ni bilo prisotnega nobenega policista niti varnostnika. Čestitke in hvala organizatorjem tega dneva. Lepo doživetje, ponos in obujanje spominov!

Bog blagoslovi našo domovino Slovenijo!
Anica Markič

SLOVENIAN STATEHOOD DAY

Sunday, 25th June 2017
Federation Square Melbourne

It was a great honour for me to be involved with the celebrations of Slovenia's 26th year of independence here in Melbourne. Thanks to the Council of Slovenian Organisations of Victoria (CSOV Inc.), this year marks the first time Slovenian flags were flying at Federation Square in Melbourne's CBD on Sunday 25th June.

The occasion was celebrated with a speech from Her Excellency Ms Helena Drnovšek-Zorko, Ambassador of the Republic of Slovenia, followed by a blessing by Father Viljem Lovše, visiting Jesuit priest from Slovenia. Helena Trinnick and Anna Tegelj delivered beautiful renditions of the Australian and Slovenian national anthems and as the

Slovenian national anthem was sung, the fourth Slovenian flag was raised. Lenti Lenko and Andrej Hodnik blew us all away with the live music; a very big thank you to the boys for bringing such joy and happiness to all who sang and danced along.

It was great to see so many people attend the event, all ages from many corners of the community. Not only did Australian - Slovenians celebrate this historic event, we were joined by many curious Asian tourists who were very keen to have their photos taken with flagbearers Anton Urbas and Stojan Brne, and danced with our beautiful girls in costume, Anna Tegelj and Vera Brne. It is a wonderful reminder of what a magnificent multicultural country Australia is!

On behalf of the Council of Slovenian Organisations of Victoria, thank you to all who assisted with this event. I am truly inspired by your generosity, passion, willingness to travel and to be undeterred by cold weather! Father Viljem

Lovše left the event as soon as it finished, whisked away to the airport for his flight to Slovenia departing at 6.30pm – we are very thankful for his time and that he did not miss his flight!

We are grateful to Federation Square management and staff for this wonderful opportunity to promote and celebrate our cultural heritage. Also to the Croatian community for graciously sharing the eight flagpoles with us, as of course we share the same Statehood Day.

A special thank you to the participating organisations of the CSOV: SD Jadran, SD Ivan Cankar Geelong, SD Melbourne, SD Planica and the Slovenian Welfare Office; for your financial contributions towards the purchase of the flags, your attendance on the day and your support in the lead up to

the event. Most of all, thank you to everyone who attended – you made the day a very special one. It was an honour to be in your company and we could not have done it without you!

All things permitting, we will see the Slovenian flags flying at Federation Square every year on 25th June.

Frances Urbas-Johnson,
President CSOV Inc.

V parlamentu v Ljubljani je bilo 17. vseslovensko srečanje v četrtek, 6. julija 2017, z naslovom Slovenec sem. Iz Avstralije je na njem spregovorila Draga Gelt OAM.

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY NAŠ JUBILEJ - 60 LET

Besedilo in foto:
predsednik Štefan Šernek

V nedeljo, 25. junija 2017, smo praznovali 26. obletnico samostojne Slovenije in 60 let obstoja Slovenskega društva Sydney. Praznovanje smo pričeli s sveto mašo pri kapelici Marije Pomagaj ob 11.30 dopoldne. Zbralo se nas je lepo število članov in prijateljev. Pater Darko je daroval mašo za vse pokojne člane našega društva. Lepo vreme je omogočilo, da smo imeli mašo zunaj in p. Darko je bil zelo zadovoljen, da je vse lepo potekalo in se mu za darovano sveto mašo prav lepo zahvaljujemo.

Po maši smo imeli v dvorani kluba kosilo. Dvorano so obiskovalci napolnili do zadnjega kotička. Kosilo (»catering«) je pripravila ga. Dora, ki je sicer črnogorskega porekla. Bili smo zelo zadovoljni z odlično in okusno hrano – vsega je bilo v obilju. Hvala tudi naši bodoči restavraciji, kjer so nam pripravili makarone in drugo hrano, ki so nam jo podarili za praznovanje 60-letnice društva.

Po kosilu smo zaplesali ob zvokih ansambla *Alpski odmevi*, ko so se ljudje posedli, pa smo pričeli s programom. Robert Car in njegova hčerka Briana sta najprej zaigrala slovensko himno, dekle iz Canberre pa je zapelo avstralsko himno. Kot predsednik društva sem skupaj z Briano najprej pozdravil

navzoče člane in prijatelje Slovenskega društva, še posebej častne goste:

Dober dan, dragi člani in prijatelji, in naši posebni gostje! Dobrodošli na Slovenskem društvu Sydney, dobrodošli na praznovanju 60. obletnice našega društva in 26. obletnice slovenske samostojnosti, ki smo ga pričeli s sveto mašo pri naši kapelici Marije Pomagaj. V veliko čast mi je, da Vas pozdravim v imenu odbora našega društva, katerega predsednik sem že 19 let. Dovolite, da najprej pozdravim naše posebne goste: p. Darka, voditelja Slovenskega misijona v Merrylandsu; go. Jano Grilc, sekretarko na Slovenskem veleposlaništvu v Canberri in njeno družino; njeno sodelavko na veleposlaništvu z družino; častnega konzula Republike Slovenije za NSW g. Tonyja Tomažina s sestro; g. Marka Stariha, častnega vicekonzula republike Slovenije za NSW z ženo go. Ireno; g. Alfreda Brežnika, zaslužnega častnega konzula Republike za NSW, z ženo go. Jeni in prijatelji; g. Franca Čuleka, predsednika Slovenskega kluba Canberra; g. Petra Krobe, predsednika društva Triglav Mounties z ženo; go. Marto Magajna z možem g. Lojzetom; go.

Mihelco Šušteršič; gdč. Tanjo Smrdel z radija SBS; in g. Ivana Rudolfa, predsednika slovenskega kluba iz Wollongonga z ženo Marinko.

Posebej se zahvaljujem vsem prejšnjim predsednikom Slovenskega društva Sydney. Prisrčno se vam zahvalim za ves trud in za vse, kar ste naredili za naše društvo, da lahko danes praznujemo njegovo 60-letnico. To so: g. Ivo Bavčar, g. Dušan Lajovic, g. Lojze Kmetič, g. Vinko Ovijač, g. Janez Zafošnik, g. Anton Bulovec, g. Peter Česnik, g. Slavko Prinčič, g. Jože Lah, g. Henrik Juriševič, ga. Mira Smrdel, g. Robert Fisher, g. Ivan Gerič, g. Joško Erzetič – sam sem pa predsednik zadnjih 19 let.

Zahvaljujem se tudi vsem našim odbornikom, sedanjim in bivšim, ki ste ves ta čas delali za naše društvo. Posebno se zahvaljujemo moji ženi Ani Šernek, ki vedno skrbi in dela za našo dvorano, z go. Truden skrbi za kapelico in za okolico. Zahvala vsem pridnim delavcem, ki ste pod mojim vodstvom s prostovoljnim delom pomagali pri graditvi našega novega doma v Wetherill Parku. **BOG VAS ŽIVI!**

Z minuto molka smo nato počastili pokojne

Nagovor Jane Grilo

predsednike Slovenskega društva Sydney. To so: Milivoj Lajovic, Janez Perko, Ludvik Klakočar, Jože Čuješ, Lojze Košorok, Angelo Batič, Jože Petrič, Drago Raber in Ivan Koželj – naj Bog njim in vsem drugim nakloni večni mir in pokoj!

Sledil je kulturni program: Danica Petrič je recitirala Vnuk poje in Dober dan, življenje; Milka Debevc Govor in Domovina praznuje; Zora Johnson pa je recitirala Slovenija in Domovina. Nato sta zapeli

pevki iz Wollongonga in iz Canberre, Simon iz Canberre pa je zaigral na harmoniko nekaj domačih, kar je poželo dolg in buren aplavz.

Nato je častni konzul Republike Slovenije za NSW spregovoril o Sloveniji in čestital društvu za 60-letnico, čestitkam pa se je pridružil tudi častni vicekonzul. Za njima je prišla na oder ga. Jana Grilc, tajnica z veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri. Pozdravila je zbrane ter se zahvalila odboru Slovenskega društva in predsedniku Štefanu Šerneku za vse delo in trud, ki so ga vložili v društvo, da lahko danes praznujemo njegovo 60-letnico. Slovenskemu društvu Sydney je izročila posebno priznanje, ki ga društvu ob obletnici obstoja podeljuje Republika Slovenija. Sledil je ples do 5. ure popoldne. Za nas je igral ansambel *Alpski odmevi*, ki je eden od naših najboljših ansambllov. Prodajali

Priznanje, ki ga je društvu
ob obletnici podelila Republika Slovenija.

Simon Koštrica.

Nastopajoči na proslavi

4. mesto: Toni Uršič, Izidor Karbič, Lidija Jeraj in Janez Boštjančič – za nagrado so dobili steklenico dobrega vina.

OBISK

Julija nas je obiskal **pater Boštjan Horvat**. Rojen je bil v Beltincih v Prekmurju, torej v krajih, od koder nas je prišlo v Avstralijo kar precej rojakov. Poznal je mojega pokojnega brata in od mladih let njegove otroke. Srečali smo se na našem društvu, kjer smo mu postregli s prekmurskimi »dōdoli« (žganci iz pšenične moke in krompirja), v četrtek pa pri maši v Merrylandsu. Po maši so prekmurske gospodinje pripravile kosilo, tako da smo se lahko še posebej prekmurski rojaki srečali, se po domače pogovorili in zapeli naše domače pesmi. Pater Boštjan je bil zelo zadovoljen in navdušen, kako lepo se imamo na našem društvu. Teh lepih trenutkov ne bo nikoli pozabil.

smo tudi spominske značke in brošuro o 60-letni zgodovini Slovenskega društva Sydney. Knjigo je uredila Riannon Šernek Bull, fotografije zanjo je zbrala Ana Šernek, sodelovali so Olga Lah, Florjan Auser ter Virgil Ferfolja. Hvala vsem, ki ste brošuro pripravili! Z njo smo počastili tudi spomin na pokojno Ondino Gasperšič. Značke in knjižica sta še na razpolago, dobite jih na društvu.

BALINARJI

V nedeljo, 2. julija 2017, so naši balinarji in balinarji društva Triglav Mounties od 8. ure zjutraj do 4. ure popoldne balinali za pokal ob 60-letnici našega društva. Veseli so bili domače hrane, s katero smo jim postregli: za kosilo so bile krajnske klobase, kislo zelje, pražen krompir in žemljice, ob koncu tekmovanja pa smo jim pripravili pršut, sir, oljke, vložene kumarice in žemljice. Rezultati tekmovanja: 1. mesto: Karlo Samsa, Lojze Magajna in Luigi Nadalin – za nagrado so dobili vsak po steklenico najboljšega viskija.

2. mesto: Slavko Prinčič, Albin Sedmak in Carmen Nadalin – za nagrado so dobili viski. 3. mesto: Emil Fabjančič, Miro Smrdel, Dušan Samsa in Silvo Franca – vsak je dobil steklenico pelinkovca.

NAŠE PRIREDITVE

V nedeljo, 6. avgusta 2017, popoldan smo imeli na društvu ples. Igral je ansambel *Alpski odmevi*.

V nedeljo, 20. avgusta 2017, bomo imeli ples. Pričetek bo ob eni uri popoldne, igral pa bo ansambel *The Masters*.

V nedeljo, 3. septembra 2017, bomo na društvu praznovali **očetovski dan**. Pričetek bo ob eni uri popoldne, program pa bo ob 2. uri. Za ples in dobro voljo bo igral ansambel *Alpski odmevi*. Dora nam bo pripravila sarmo, pečenje in solato (»catering«). Dobrodošli!

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna

BALINARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL DNEVA DRŽAVNOSTI, 10. junija 2017

V klubu Triglav – Mounties se je začelo redno letno balinarsko tekmovanje za Pokal dneva državnosti Republike Slovenije med slovenskimi klubi v Sydneyu, Wollongongu in Canberri v soboto zjutraj, potem, ko je

že ves teden krepko deževalo z nevihtami in močnimi nalivi, tako, da je bil del balinišč poplavljen in nas je že resno skrbelo, če bomo sploh lahko tekmovali. Tudi sobotno jutro je bilo deževno in prijatelji iz Wollongonga in Canberre se verjetno prav zaradi dolge poti in močnih nalivov tekmovanja niso udeležili. Tako smo tekmovali le domači tekmovalci Kluba Triglav in bližnjega Slovenskega društva Sydney, kar je bilo tudi v redu, ker je bilo balinišče premokro in so se tekmovalci brez težav zvrstili na ostalih petih stezah.

Kot po navadi so pridne gospodinje prinesle domačega peciva za prigrizek in lepo se zahvaljujemo vsem, še posebej pa bi rada omenila Miro Smrdel iz SD Sydney, ki zaradi operacije na kolenih še ne more balinati, vedno pa pošlje pladenj s svojo odlično orehovo potico in domačimi piškoti, dobrote, ki jih vsi zelo cenimo.

Igrali smo dve igri dopoldne in nato sedli h kosilu, po kosilu pa smo imeli dovolj časa, da smo ob spremljavi harmonike prijatelja Veselka zapeli nekaj pesmi in si malo namočili suha grla, kot se Slovencem spodobi.

Zmagovalci so dobili lepe nagrade. Prvo mesto je dobila skupina Dušan Samsa, Lidija Jeraj in Veselko Vlah. Nagrade je podelil predsednik balinarjev Tone Uršič.

MEDKLUBSKO BALINARSKO TEKMOVANJE NA BALINIŠČIH SD SYDNEY V POČASTITEV 60-LETNICE SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY nedelja, 2. julija 2017

Dva tedna kasneje, v nedeljo, 2. julija, smo se že ob 8. uri zjutraj zbrali na baliniščih Slovenskega društva Sydney. K medklubskemu tekmovanju v počastitev 60-letnice Društva so bili povabljeni balinarji vseh slovenskih klubov v NSW in Canberri. Na žalost so se – verjetno zaradi zelo hladnega vremena - tekmovanja udeležili samo domačini: 5 balinarjev Slovenskega društva in kar veliko število balinarjev Kluba Triglav-Mounties, tako, da so tekmovalci kar napolnili vse štiri balinarske steze Društva. Vseeno nam je bilo žal, da se nismo srečali s prijatelji iz Wollongonga in Canberre.

Tekmovanje sta vodila predsednika balinarskih sekcij obeh klubov, Triglav in SDS, Tone Uršič in Slavko Prinčič, s pomočjo Marthe Magajna in Jessice Kukovec.

Vodje tekmovanja Dora Hrvatina, Jessica Kukovec in Martha Magajna; zadaj Lojze Magajna, Toni Uršič in Slavko Prinčič.

Zmagovalci tekmovanja so bili: Luigi Nadalin, Lojze Magajna in Karlo Samsa s predsednikom balinarjev SDS Slavkom Prinčičem.

Večina nismo navajeni balinati v zimskih dneh in prav radi smo se zatekali v toplo dvorano Društva k skodelici kave ali čaja z dobrim domačim pecivom, ki sta ga pripravili Marta Tomšič in Mira Smrdel. Tudi okusno domače kosilo – kranjske klobase s krompirjem in kislim zeljem – so se nam dobro prišle. Po kosilu je Veselko raztegnil meh in z njim smo zapeli pesmi v vsaj treh jezikih in nato smo se v dobrem razpoloženju vrnili na balinišča. Še eno igro in nato finale in že je bil čas za večerjo in nagrade.

NSW SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS LETA 2017

Kakor vsako leto, ko slavimo dan državnosti Republike Slovenije, smo v Klubu Triglav pripravili proslavo tega praznika in skupaj s proslavo smo tudi podelili priznanja starim in mladim avstralskim Slovencem, ki so si s svojim življenjem in delom zbrali posebne zasluge v slovenski skupnosti na področjih kulture, športa, glasbe, šolstva, znanosti in še posebno prostovoljnega dela in skrbi za druge člane naše skupnosti, ki so take skrbi potrebni.

Balinarji SDS in Kluba Triglav na tekmovanju v čast 60-letnice SDS pred novo zgradbo doma SDS.

Eddie David - receptor Kluba Triglav, Zora Johnson, Martha Magajna in Andrew Šuber sprejemajo goste.

Carmen Austin in Danica Šajn

V dvorani so se zbrali zastopniki slovenskih organizacij, politični in društveni voditelji, člani kluba in prijatelji, predvsem pa posamezni člani naše skupnosti, ki so bili predlagani za priznanja in z njimi člani njihovih družin, ki so prišli deliti z njimi čast in veselje ob prejemu takega pomembnega odlikovanja. Pri vstopu v dvorano sta goste sprejela Zora Johnson in mladi Andrew Šuber v narodnih nošah in pripela sta vsakemu gostu slovenski narodni cvet, rdeč nageljček.

Mize so bile pogrnjene za kosilo, ki so ga pričeli servirati natančno ob 12.30 in v nasprotju s slovenskimi običaji so bili vsi gostje že navzoči. Ansambel »Alpski odmevi« je igral lahko glasbo za dobro razpoloženje med kosilom in že je bil čas za pričetek svečanosti. Dvorana je bila polna in lepo okrašena. Po končanem kosilu je svečanost pričel predsednik Odbora Kluba Triglav Peter Krobe s pozdravi vsem častnim gostom, nagrajencem in prijateljem, nato sta pevki Carmen Austin in Danica Šajn v spremstvu kitarista zapeli avstralsko in slovensko himno.

Martha Magajna HASA NSW, Peter Krobe, Kevin Ingram in Clara Brcar za revijo Misli.

Zatem so se zvrstili govorniki: Častni konzul Republike Slovenije Anthony Tomažin in častni vice-konzul RS Mark Stariha, Hon. Chris Hayes MP, Nick Lalič MP, Clr. Andrew Rohan, ki je zastopal župana mesta Fairfield in Kevin Ingram, predsednik skupine klubov Mounties.

V povezavi z dolgoletno tradicijo Kluba Triglav za finančno podporo slovenskim organizacijam, kot sta HASA NSW arhivi in revija Misli, sta Mr Ingram in Peter Krobe predala ček Skupine Mounties za \$ 3000.- vsaki od omenjenih organizacij. V imenu HASA NSW je ček sprejela predsednica HASA NSW Martha Magajna, ček za Misli pa je v imenu Slovenskega misijona Merrylands sprejela Clara Brcar, pastoralna delavka v Slovenskem misijonu sv. Rafaela, ker je bil p. Darko Žnidaršič žal službeno odsoten v Canberri.

Walter Šuber, vodja pripravljalnega odbora za priznanja slovenske skupnosti, je pričel svečanost predaje priznanj zaslužnim članom slovenske skupnosti v Sydneyu in Wollongongu. Iz Canberre in Newcastla letos nismo imeli kandidatov. Letošnja prireditev je bila posvečena spominu pokojne Marije Verko, v zahvalo za zasluge in

Nagrajenci leta 2017

Fotografije zgoraj: Dora in Emil Hrvatin; Ana in Štefan Šernek s sinom Štefekom; Jože in Milka Pahor s sinom Silvom; Rebecka Hall Rudolf s starši in njeno družino; James Koželj z družino.

delo, ki ga je vložila v slovensko skupnost nasploh in še posebno v Klub Triglav, kjer je delala kot predsednica Triglav Community Centra in v okviru tega je skrbela za organizacijo triglavske slovenske šole, dramske skupine, pevskega zbora in pri številnih proslavah, razstavah in drugih kulturnih in zabavnih prireditvah Kluba Triglav. Nagrajenici leta so bili James Koželj, Štefan Šernek Jr., Rebecka Hall, Emil Hrvatin, Silvo Pahor in Mark Stariha.

Vsakega nagrajenca sta publiki predstavili Danica Šajn v slovenščini in Kristina Šuber v angleščini. Po končani svečanosti se je pričel družabni del, medtem ko so vsi nagrajenci v vogalni sobi, ki nosi ponosno ime "Lake Bled" in je okrašena s slikami iz Slovenije, izrabili priložnost za foto posnetke za spomin na tak pomemben dogodek, skupaj z družinami in prijatelji, ki so se želeli udeležiti slavlja. Medtem pa je že začel ansambel "Alpski odmevi" igrati živahno slovensko muziko. Vodja ansambla, Štefan Šernek mlajši, je bil prav tako eden od nagrajencev, saj že veliko desetletij razveseljuje ljudi s svojo harmoniko.

MARIJA VERKO, ZAVEDNA, DELOVNA IN POŽRTVOVALNA SLOVENKA

Rojena 10. 4. 1916, umrla 8. 8. 1996.

Marija Verko je bila rojena leta 1916 v mali vasici Bevke blizu Ljubljane kot najmlajša od sedmih otrok. Z možem Francem sta prispela v Sydney koncem leta 1957. Marija je čistila hiše gospodi v mestu in Franc je našel vrsto različnih zaposlitev, dokler nista prihranila dovolj denarja za depozit, da sta lahko kupila majhno zemljišče v Leppingtonu blizu Sydneya, kjer sta morala posekati grmovje in drevesa, izkopati jamo za "dam" - zbiralnik vode in začela s kmetovanjem. Največ sta gojila paradižnike in drugo zelenjavo, kar je bilo treba odvažati dvakrat na teden na tržišče v Sydney. Leta 1967 se jima je pridružila Marijina hčerka Martha in kupili so majhno trgovino v kraju Glenfield blizu Liverpola in pričelo se je delo sedem

dni na teden, od jutra do večera. Za družabnost je bilo malo časa, a neki dan sta se v trgovini ustavila dva zastopnika Slovenskega društva Sydney, ki sta zbirala prispevke za nakup zemljišča za Slovenski dom. To je bil eden od njihovih prvih stikov s slovensko skupnostjo in v naslednjih letih so bili navezani tesnejši stiki s slovensko skupnostjo, slovensko cerkvijo in še posebno s Klubom Triglav. Marija je postala predsednica Triglav Community Centra, s pomočjo in podporo Kluba Triglav je pomagala pri organizaciji Triglavske slovenske šole in vseh številnih aktivnosti, ki so vključevale posebno mlade in najmlajše člane številnih mladih slovenskih družin. Posebno pomembni so bili prazniki kot materinski dan, očetovski dan, kjer so nastopali otroci, da so pokazali, kaj so se naučili v slovenski šoli, sodelovali so pa tudi v različnih kulturnih praznikih in proslavah, kot tudi v občinskih etničnih paradah in povorkah z narodnimi nošami in tako dalje. Marija je tudi zastopala Klub Triglav v Šolskem odboru za NSW, organ, ki je povezoval

vse slovenske šole v NSW. Poleg svojih dolžnosti kot predsednica Community Centra je Marija tudi redno nastopala v Igralski družini Triglav kot ena od pomembnejših karakternih igralk. Prepevala je v mešanem pevskem zboru Triglav, medtem pa tudi pomagala v klubu pri kuhanju in posebno so slovele njene orehove potice, posladek, ki je nujno potreben pri vsaki slovenski svečanosti.

Marija je bila tudi vključena v "Slovensko kmečko ohcet" v Wollongongu, kjer je oblečena v tradicionalno ljubljansko nošo "tete" v kočiji z mladim slovenskim parom vzbudila pozornost avstralskega tiska, ki je komentiral, da je v svoji črni noši izgledala kot kraljica Victorija. S pomočjo hčerke Marte je po svojih močeh nadaljevala z delom v slovenski skupnosti. Aprila leta 1996 je praznovala s prijatelji svoj 80. rojstni dan v ljubljanskem Klubu Triglav in tri mesece kasneje se je čisto iznenada in po tihem pridružila prijateljem na pokopališču Rookwood. Pogrešamo Te, Marija! RIP!

Čestitke Branku Kojcu iz Melbournu za 75 let!

Gospod Štefan Krampač, Marija Anžič in pater David so obiskali Lojziko in Franca Krajnc v Hrastju Mota pri Radencih.

Rojaka iz Melbournu, Lojze Markič (četrti z leve) in Franjo Kravos (osmi z leve), sta letos obiskala sorodnike v Sloveniji. Fotografija je nastala ob slovesu na ljubljanskem letališču Jožeta Pučnika na Brniku, 25.06.2017. (Foto Marija Anžič)

VSEBINA

- 3 Praznično sredi leta
- 4 P. Valerijan Jenko OFM OAM
diamantni mašnik
- 6 Pater Boštjan Horvat OFM
na obisku v Avstraliji
- 8 Izpod Triglava
- 11 Zlatomašnik nadškof Hart
kot romar v Sloveniji
- 18 Slovenian Mission Sydney
- 23 Iz Kraljčine dežele
- 25 Slovenian Mission Adelaide
- 28 Praznovanje 60. obletnice
Slovenskega kluba Adelaide
- 31 Slovenian Mission Melbourne
- 38 Vesti s kluba Jadran
- 39 Naša biserna poroka
- 39 Vaši darovi
- 42 In Memoriam Fr Basil
- 44 Praznovanje slovenske
državnosti v Melbournu
- 46 Življenje pri Slovenskem
društvu Sydney
- 49 Iz Kluba
Triglav Mounties Group
- 53 Oglasi

Poziv k imenovanju novih članov v Svet Vlade za Slovence po svetu

V letošnjem letu se obstoječim članom Sveta Vlade RS za Slovence po svetu izteče mandat. Svet je posvetovalno telo predsednika Vlade RS, ki sodeluje pri oblikovanju in izvajanju politike ter strategij na področju skrbi za Slovence po svetu.

Predsednik Vlade RS dr. Miro Cerar je dne 10. 7. 2017 izdal poziv organizacijam Slovencev po svetu, državnim organom in institucijam ter organizacijam civilne družbe iz Republike Slovenije, da Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu posredujejo svoje predloge za imenovanje novih članov Sveta Vlade za Slovence po svetu.

Rok za oddajo predlogov je 15. september 2017.

Predloge s krajšim življenjepisom kandidatke oziroma kandidata s poudarkom na njegovi vlogi v slovenski skupnosti lahko posredujete preko elektronske pošte na naslov: urad@slovinci.si, v vednost: suzana.martinez@gov.si, zvone.zigon@gov.si

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Canberri
26 Akame Circuit, O'Malley, ACT 2606
T: +61 (2) 6290 0000, F: +61 (2) 6290 0619
www.canberra.veleposlanistvo.si

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: sloembassy.canberra@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek Zorko
Svetovalec in namestnik: Andrej Kralj

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor)** in **računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veledetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar, Romana Žetko. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address):** MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | **Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 | **E-mail:** misli@bigpond.com | **Naročnina za leto 2017** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej;** ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail:** skovacic@optusnet.com.au **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155

Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Nazarje v Savinjski dolini

Rent a car Slovenija

*Pokličite Igorja
za nasvet pri najemu*

+ 386 4164 4626

info@budget.si

www.budget.si

S predložitvijo oglasa dobite pri prevzemu, 10% popusta.